

Euroopan unionin virallinen lehti

C 264 E

48. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

25. lokakuuta 2005

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Neuvosto

2005/C 264 E/01	Neuvoston 18 päivänä heinäkuuta 2005 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta	1
2005/C 264 E/02	Neuvoston 18 päivänä heinäkuuta 2005 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 31/2005 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin	18
2005/C 264 E/03	Neuvoston 18 päivänä heinäkuuta 2005 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 32/2005 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten täytäntöönpanosta yhteisössä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 3051/95 kumoamisesta	28

FI

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 18 päivänä heinäkuuta 2005 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 30/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/.../EY antamiseksi paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta

(2005/C 264 E/01)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan ja 95 artiklan 1 kohdan suhteessa tämän direktiivin 4, 5 ja 18 artiklaan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Paristoja ja akkuja sekä käytettyjä paristoja ja akkuja koskevat kansalliset toimenpiteet olisi yhdenmukaistettava. Tämän direktiivin ensisijaisena tavoitteena on minimoida paristojen ja akkujen sekä käytettyjen paristojen ja akkujen kielteiset ympäristövaikutukset ja siten edistää ympäristön suojelemista ja säilyttämistä sekä sen laadun parantamista. Direktiivin oikeusperustana on näin ollen perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohta. On kuitenkin myös aiheellista toteuttaa toimenpiteitä yhteisön tasolla perustamissopimuksen 95 artiklan 1 kohdan perusteella paristojen ja akkujen raskasmetallipitoisuuksia ja merkintää koskevien vaatimusten yhdenmu-

kaistamiseksi sekä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi yhteisössä.

- (2) Komissio antoi 30 päivänä heinäkuuta 1996 yhteisön jätehuoltostrategian tarkistamista koskevan tiedonannon, jossa vahvistetaan yhteisön tulevan jätepolitiikan suunta-
viivat. Tiedonannossa painotetaan tarvetta vähentää vaarallisten aineiden määrää jätteessä ja tuodaan esille sellaisten yhteisönlaajuisten sääntöjen mahdolliset edut, joilla rajoitetaan näiden aineiden käyttöä tuotteissa ja tuotantoprosesseissa. Lisäksi siinä todetaan, että mikäli jätteen syntymistä ei voida välttää, jätteestä saatavat aineet olisi käytettävä uudelleen tai sen energiasisältö hyödynnettävä.

- (3) Vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/157/ETY ⁽⁵⁾ on yhdenmukaistettu jäsenvaltioiden lainsäädäntöä tällä alalla. Tuon direktiivin tavoitteita ei kuitenkaan ole täysin saavutettu. Direktiivin 91/157/ETY uudelleentarkastelun tarvetta on korostettu myös kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽⁶⁾ sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annetussa

⁽¹⁾ EUVL C 96, 21.4.2004, s. 5.

⁽²⁾ EUVL C 117, 30.4.2004, s. 5.

⁽³⁾ EUVL C 121, 30.4.2004, s. 35.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 2004 (EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 354), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 38, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 98/101/EY (EYVL L 1, 5.1.1999, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/96/EY⁽¹⁾. Direktiiviä 91/157/ETY olisi siksi selkeyden vuoksi tarkasteltava uudelleen ja se olisi korvattava.

- (4) Ympäristöä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi tällä direktiivillä kielletään tiettyjen elohopeaa tai kadmiumia sisältävien paristojen ja akkujen markkinoille saattaminen. Sillä myös edistetään käytettyjen paristojen ja akkujen keräys- ja kierrätystason kohottamista sekä pyritään parantamaan kaikkien paristojen ja akkujen elinkaaren osallistuvien toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja loppukäyttäjien ja erityisesti käytettyjen paristojen ja akkujen käsittelyyn ja kierrätykseen suoraan osallistuvien toimijoiden, ympäristönsuojelun tasoa. Tätä varten laaditut erityiset säännöt täydentävät voimassa olevaa yhteisön jätelainsäädäntöä, erityisesti jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annettua neuvoston direktiiviä 75/442/ETY⁽²⁾, kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/31/EY⁽³⁾ ja jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/76/EY⁽⁴⁾.
- (5) Jotta käytettyjä paristoja ja akkuja ei päätyisi pilaamaan ympäristöä ja jotta loppukäyttäjille ei aiheutuisi hämmennystä eri paristoja ja akkuja koskevista erilaisista jätehuoltovaatimuksista, olisi tätä direktiiviä sovellettava kaikkiin yhteisössä markkinoille saatettuihin paristoihin ja akkuihin. Tällaisella laajalla soveltamisalalla olisi myös mahdollista varmistaa mittakaavaedut keräyksessä ja kierrätyksessä sekä raaka-aineiden optimaaliset säästöt.
- (6) Luotettavat paristot ja akut ovat välttämättömiä useiden tuotteiden, laitteiden ja palvelujen turvallisuuden kannalta, ja ne ovat tärkeä energianlähde yhteiskunnassamme.
- (7) On asianmukaista tehdä ero toisaalta kannettavien paristojen ja akkujen sekä toisaalta teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvoparistojen ja -akkujen välillä. Teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvoparistojen ja -akkujen hävittäminen sijoittamalla ne kaatopaikalle tai polttamalla olisi kiellettävä.
- (8) Teollisuusparistoja ja -akkuja ovat esimerkiksi sairaaloissa, lentoasemilla tai toimistoissa hätä- tai varavoi-manlähteenä käytettävät paristot ja akut, junissa ja ilma-aluksissa käytettävät paristot ja akut sekä merellä sijaitsevilla öljynporauslautoilla ja majakoissa käytettävät paristot ja akut. Niihin kuuluvat myös paristot ja akut, jotka on suunniteltu yksinomaan myymälöissä ja ravintoloissa käytettäviin käsikäyttöisiin maksupäätteisiin, myymälöiden viivakoodilukijoihin, televisiokanavien ja ammattistudioiden videolaitteisiin tai kaivostyöläisten ja

ammattisukeltajien kypärään kiinnitettäviin lamppuihin, sähköllä toimivien ovien varaparistot ja -akut, joilla estetään ovien lukkiutuminen tai ihmisten jääminen ovien väliin, instrumenteissa tai erilaisissa mittaus- ja instrumenttilaitteissa käytettävät paristot ja akut sekä aurinkopaneelien, valojännitesovellusten ja muiden uusiutuvien energian sovellusten yhteydessä käytettävät paristot ja akut. Teollisuusparistoja ja -akkuja ovat myös sähkötoimisissa ajoneuvoissa kuten sähköautoissa, sähkökäyttöisissä pyörätuoleissa ja polkupyörissä, lentoasemalla käytettävissä ajoneuvoissa ja automaattisissa kuljetusajoneuvoissa käytettävät paristot ja akut. Tämän ei-tyhjentävän esimerkkiluettelon lisäksi teollisuusparistoina ja -akkuina olisi pidettävä kaikkia paristoja ja akkuja, joita ei ole suljettu ja jotka eivät ole ajoneuvoparistoja tai -akkuja.

- (9) Esimerkkeihin kannettavista paristoista ja akuista, jotka ovat suljettuja paristoja ja akkuja, joita voidaan kantaa vaivatta kädessä ja jotka eivät ole ajoneuvoparistoja tai -akkuja eivätkä teollisuusparistoja tai -akkuja, kuuluvat yksikennoiset paristot (kuten AA ja AAA-paristot) sekä paristot ja akut, joita kuluttajat tai ammattihenkilöt käyttävät matkapuhelimissa, kannettavissa tietokoneissa, johdottomissa työkaluissa, leluissa ja kodinkoneissa kuten sähköhammasharjoissa, parranajokoneissa ja käsikäyttöisissä pölynimureissa (mukaan lukien kouluissa, kaupoissa, ravintoloissa, lentoasemilla, toimistoissa tai sairaaloissa käytettävät vastaavanlaiset laitteet), sekä sellaiset paristot, joita kuluttajat voivat käyttää tavanomaisissa kodinkoneissa.
- (10) Komission olisi arvioitava tarve mukauttaa tätä direktiiviä käytettävissä olevat tekniset ja tieteelliset todisteet huomioon ottaen. Komission olisi erityisesti tarkasteltava uudelleen johdottomissa työkaluissa käytettäviksi tarkoitettuille kannettaville paristoille ja akuille myönnettyä poikkeusta kadmiumin käyttökiellosta. Johdottomia työkaluja ovat esimerkiksi työkalut, joita kuluttajat ja ammattihenkilöt käyttävät puun, metallin ja muiden materiaalien sorvaamiseen, jyrsimiseen, hiomiseen, sahaamiseen, leikkaamiseen, poraamiseen, rei'ittämiseen, lävistämiseen, takomiseen, niittaamiseen, ruuvaamiseen, kiillottamiseen tai muuhun vastaavaan työstämiseen sekä niittämiseen, leikkaamiseen ja muihin puutarhanhoitotarkoituksiin.
- (11) Komission olisi myös seurattava ja jäsenvaltioiden edistettävä sellaisen teknologian kehittämistä, jolla parannetaan ympäristönsuojelun tasoa paristojen ja akkujen osalta koko niiden elinkaaren ajan, mukaan lukien osallistuminen yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).

⁽¹⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/108/EY (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 106).

⁽²⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽⁴⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

- (12) Käytetyt paristot ja akut olisi kerättävä ympäristön suojelemiseksi. Kannettavia paristoja ja akkuja varten olisi perustettava keräysjärjestelmiä, joilla saavutetaan korkea keräysaste. Tämä edellyttää keräysjärjestelmien käyttöönottoa, jotta loppukäyttäjät voivat poistaa käytöstä kaikki käytetyt kannettavat paristot ja akut helposti ja maksutta. Eri paristo- ja akkutyypeille olisi asianmukaista olla olemassa erilaisia keräysjärjestelmiä ja rahoitusjärjestelyjä.
- (13) On toivottavaa, että jäsenvaltiot saavuttavat käytettyjen paristojen ja akkujen korkean keräys- ja kierrätystason, jotta yhteisön alueella saavutetaan korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja materiaalin hyödyntäminen. Tämän vuoksi tässä direktiivissä olisi vahvistettava jäsenvaltioille keräystä ja kierrätystä koskevat vähimmäistavoitteet. Keräysaste olisi laskettava edellisten vuosien keskimääräisen vuosittaisen myynnin perusteella, jotta jäsenvaltioiden tavoitteet olisivat vertailukelpoisia ja ne olisi suhteutettu kunkin jäsenvaltion paristojen kulutuksen tasoon.
- (14) Kadmiumparistoille ja -akuille sekä lyijyparistoille ja -akuille olisi vahvistettava erityiset kierrätysvaatimukset, jotta yhteisön alueella hyödynnettäisiin mahdollisimman suuri osa niiden sisältämästä materiaalista ja estettäisiin eroavaisuudet jäsenvaltioiden välillä.
- (15) Kaikkien asianosaisten olisi voitava osallistua keräys-, käsittely- ja kierrätysjärjestelmiin. Järjestelmät olisi suunniteltava niin, että vältetään maahantuotavien tuotteiden syrjintä, kaupan esteiden muodostuminen ja kilpailun vääristyminen.
- (16) Keräys- ja kierrätysjärjestelmät olisi optimoitava erityisesti kustannusten ja kuljetuksesta aiheutuvien kielteisten ympäristövaikutusten minimoimiseksi. Käsittely- ja kierrätysjärjestelmissä olisi käytettävä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa sellaisena kuin se on määritelty ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 11 kohdassa. ⁽¹⁾
- (17) Käytettyjen paristojen ja akkujen jätehuollon rahoituksen peruseriaatteet olisi vahvistettava yhteisön tasolla. Rahoitusjärjestelyjen olisi edistettävä korkean keräys- ja kierrätysasteen saavuttamista ja tuottajan vastuu -periaatteen toteutumista. Tuottajien olisi näin ollen rahoitettava kaikkien kerättyjen paristojen ja akkujen keräyksestä, käsittelystä ja kierrätyksestä aiheutuneet kustannukset, joista vähennetään hyödynnettävien materiaalien myynnistä saatu voitto. Tietyissä tapauksissa voisi kuitenkin olla perusteltua soveltaa *de minimis* -sääntöä pientuottajiin.
- (18) Keräyksen onnistuminen edellyttää, että loppukäyttäjille annetaan tietoa erilliskeräyksen suositeltavuudesta, käytettävissä olevista keräysjärjestelmistä ja loppukäyttäjän asemasta käytetyistä paristoista ja akuista huolehdittaessa. Merkintäjärjestelmän osalta olisi vahvistettava yksityiskohtaiset järjestelyt, joiden avulla loppukäyttäjille annetaan avointa, luotettavaa ja selkeää tietoa paristoista ja akuista ja niiden sisältämistä raskasmetalleista.
- (19) Mikäli jäsenvaltiot käyttävät tämän direktiivin tavoitteiden ja erityisesti korkeiden erilliskeräys- ja kierrätysasteiden saavuttamiseen taloudellisia ohjauskeinoja kuten eriytettyjä verokantoja, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava niistä komissiolle.
- (20) Tarvitaan luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa markkinoille saatettujen paristojen ja akkujen keräys- ja kierrätysmääristä, jotta voidaan seurata, onko direktiivin tavoitteet saavutettu.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (22) Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen ⁽²⁾ 34 kohdan mukaisesti neuvoston pitäisi kannustaa jäsenvaltioita laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (23) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli ympäristönsuojelua ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽²⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(25) Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita muun turvallisuus-, laatu- ja terveysvaatimuksia koskevan yhteisön lainsäädännön ja yhteisön jätelainsäädännön, erityisesti romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY⁽¹⁾ ja direktiivin 2002/96/EY soveltamista.

(26) Tuottajan vastuun osalta paristojen ja akkujen tuottajat sekä pariston tai akun sisältävien muiden tuotteiden tuottajat ovat vastuussa markkinoille saattamiensa paristojen ja akkujen jätehuollosta. Joustava lähestymistapa on tarpeen, jotta rahoitusjärjestelyissä voidaan ottaa huomioon erilaiset kansalliset olosuhteet ja olemassa olevat järjestelyt, erityisesti ne järjestelyt, jotka on otettu käyttöön direktiivien 2000/53/EY ja 2002/96/EY mukaisesti, samalla välttämällä kaksinkertaiset maksut.

(27) Tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 27 päivänä tammikuuta 2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/95/EY⁽²⁾ ei sovelleta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa käytettäviin paristoihin ja akkuihin.

(28) Ajoneuvoissa käytettävien ajoneuvoparistojen ja -akkujen ja teollisuusparistojen ja -akkujen olisi oltava direktiivin 2000/53/EY ja erityisesti sen 4 artiklan mukaisia. Siksi kadmiumin käyttö sähköajoneuvoissa käytettävissä teollisuusparistoissa ja -akuissa olisi kiellettävä, paitsi jos niille voidaan myöntää kyseisen direktiivin liitteen II perusteella poikkeus,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Aihe

Tässä direktiivissä vahvistetaan:

- 1) paristojen ja akkujen markkinoille saattamista koskevat säännöt; ja
- 2) käytettyjen paristojen ja akkujen keräämistä, käsittelyä, kierrätystä ja hävittämistä koskevat erityissäännöt asiaa koskevan yhteisön jätelainsäädännön täydentämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2002/525/EY (EYVL L 170, 29.6.2002, s. 81).

⁽²⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikentyypisiin paristoihin ja akkuihin niiden muodosta, tilavuudesta, painosta, koostumuksesta ja käyttötarkoituksesta riippumatta. Sitä sovelletaan rajoittamatta direktiivin 2000/53/EY ja direktiivin 2002/96/EY soveltamista.

2. Direktiiviä ei sovelleta paristoihin ja akkuihin, joita käytetään

a) jäsenvaltioiden olennaisten turvallisuusetujen turvaamiseen liittyvissä laitteissa, aseissa, ammuksissa ja sotatarvikkeissa, lukuun ottamatta tuotteita, joita ei ole tarkoitettu käytettäväksi erityisiin sotilaallisiin tarkoituksiin; tai

b) laitteissa, jotka on suunniteltu avaruuteen lähetettäväksi.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) "paristolla" tai "akulla" sähköenergian lähettä, jossa kemiallista energiaa muunnetaan suoraan sähköenergiaksi ja joka muodostuu yhdestä tai useammasta primaarikennosta (ei ladattava) tai yhdestä tai useammasta sekundaarikennosta (ladattava);

2) "paristoyksiköllä" paristoja tai akkuja, jotka on yhdistetty toisiinsa ja/tai suljettu koteloon omaksi yksikökseen, jota loppukäyttäjän ei ole tarkoitus hajottaa tai avata;

3) "kannettavalla paristolla tai akulla" paristoja tai akkuja,

a) jotka on suljettu; ja

b) joita voidaan kuljettaa kädessä; ja

c) jotka eivät ole teollisuusparistoja tai -akkuja eivätkä ajoneuvoparistoja tai -akkuja;

4) "nappiparistolla" pieniä pyöreitä kannettavia paristoja tai akkuja, joiden halkaisija on suurempi kuin korkeus ja joita käytetään erityisiin tarkoituksiin, kuten kuulokojeisiin, rannekelloihin, pieniin kannettaviin laitteisiin ja varavoi-manlähteenä;

5) "ajoneuvoparistolla tai -akulla" ajoneuvojen käynnistimissä, valaistuksessa ja sytytyksessä käytettäviä paristoja tai akkuja;

- 6) "teollisuusparistolla tai -akulla" yksinomaan teollisuus- tai ammattikäyttöön suunniteltuja tai sähköajoneuvoissa käytettäviä paristoja tai akkuja;
- 7) "käytetyllä paristolla tai akulla" paristoa tai akkua, joka on direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettua jätettä;
- 8) kierrätyksellä tuotantoprosessissa tapahtuvaa jäteaineen uudelleen käsittelyä, jonka päämääränä on aineen käyttö alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin energian hyödyntämistä lukuun ottamatta;
- 9) hävittämällä soveltuvia toimia, joista säädetään direktiivin 75/442/ETY liitteessä II A;
- 10) "käsittelyllä" toimintaa, joka suoritetaan sen jälkeen, kun käytetyt paristot ja akut on toimitettu lajittelua, kierrätyksen valmistelua tai hävittämisen valmistelua varten;
- 11) "laitteella" mitä tahansa direktiivissä 2002/96/EY määriteltyä sähkö- tai elektroniikkalaitetta, jonka voimanlähteenä käytetään tai voidaan käyttää kokonaan tai osittain paristoja tai akkuja;
- 12) "tuottajalla" jossakin jäsenvaltiossa olevaa henkilöä, joka käytetystä myyntitekniikasta riippumatta, mukaan lukien kuluttajansuojasta etäopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY ⁽¹⁾ määritelty etäkauppa, saattaa ammattimaisesti paristoja tai akkuja, mukaan lukien laitteisiin tai ajoneuvoihin sisältyvät paristot ja akut, markkinoille ensimmäistä kertaa kyseisen jäsenvaltion alueella;
- 13) "jakelijalla" henkilöä, joka tarjoaa ammattimaisesti paristoja ja akkuja loppukäyttäjälle;
- 14) "markkinoille saattamisella" toimittamista kolmannelle osapuolelle tai saattamista kolmannen osapuolen käyttöön yhteisössä maksua vastaan tai vastikkeetta; yhteisön tullialueelle tuontia pidetään myös markkinoille saattamisena;
- 15) "taloudellisilla toimijoilla" tuottajia, jakelijoita, kerääjiä, kierrättäjiä ja muita käsittelijöitä;
- 16) "johdottomalla työkalulla" paristo- tai akkukäyttöistä kädessä pidettävää laitetta, jota käytetään huolto-, rakennus- tai puutarhanhoitotarkoituksiin.
- a) kaikki sellaiset paristot ja akut, joissa on yli 0,0005 painoprosenttia elohopeaa, riippumatta siitä, sisältyvätkö ne laitteisiin; ja
- b) laitteisiin sisältyvät ja muut kannettavat paristot ja akut, joissa on yli 0,002 painoprosenttia kadmiumia.
2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta enintään kaksi painoprosenttia elohopeaa sisältäviin nappiparistoihin.
3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta kannettaviin paristoihin ja akkuihin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi:
- a) hätä- tai hälytysjärjestelmissä, hätävalaistus mukaan lukien;
- b) lääkinnällisissä laitteissa; tai
- c) johdottomissa työkaluissa.
4. Komissio tarkastelee 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta uudelleen ja antaa viimeistään ... (*) Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa asiaa koskevia ehdotuksia, joiden tarkoituksena on kieltää kadmiumin käyttö paristoissa ja akuissa.

5 artikla

Markkinoille saattaminen

1. Jäsenvaltiot eivät saa tässä direktiivissä käsitellyistä syistä estää, kieltää tai rajoittaa tämän direktiivin säännösten mukaisten paristojen ja akkujen saattamista markkinoille alueellaan.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että paristoja ja akkuja, jotka eivät ole tämän direktiivin säännösten mukaisia, ei saateta markkinoille tai ne vedetään pois markkinoilta.

6 artikla

4 artikla

Kiellot

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä, rajoittamatta kuitenkaan direktiivin 2000/53/EY soveltamista, seuraavien markkinoille saattaminen:

⁽¹⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/65/EY (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).

Keskeinen tavoite

Jäsenvaltioiden on pyrittävä maksimoimaan käytettyjen paristojen ja akkujen erilliskeräys ottaen huomioon kuljetusten ympäristövaikutukset sekä minimoimaan paristojen ja akkujen hävittäminen lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä.

(*) Neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

7 artikla

Keräysjärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettyjä kannettavia paristoja ja akkuja varten kehitetään asianmukaisia keräysjärjestelmiä. Järjestelmien on oltava sellaisia, että

- a) loppukäyttäjät voivat poistaa käytöstä käytetyt kannettavat paristot tai akut jossakin heitä lähellä olevassa, väestötiheyteen nähden helppopääsyisessä keräyspisteessä;
- b) käytettyjen kannettavien paristojen tai akkujen poistaminen käytöstä on loppukäyttäjille maksutonta eikä velvoita ostamaan uutta paristoa tai akkua;
- c) niitä voidaan soveltaa direktiivin 2002/96/EY 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien kanssa.

Direktiivin 75/442/EY 10 artiklaa ei sovelleta a alakohdan noudattamiseksi käyttöön otettuihin keräyspisteisiin.

2. Edellyttäen, että järjestelmät täyttävät 1 kohdassa luetellut vaatimukset, jäsenvaltiot voivat:

- a) edellyttää tuottajilta, että ne perustavat tällaisia järjestelmiä;
- b) edellyttää muilta taloudellisilta toimijoilta, että ne osallistuvat kyseisiin järjestelmiin;
- c) säilyttää olemassa olevia järjestelmiä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että teollisuusparistojen ja -akkujen tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet eivät kieltäydy vastaanottamasta loppukäyttäjiltä käytettyjä teollisuusparistoja ja -akkuja riippumatta niiden kemiallisesta koostumuksesta tai alkuperästä. Teollisuusparistoja ja -akkuja voivat kerätä myös riippumattomat kolmannet osapuolet.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajoneuvoparistojen ja -akkujen tuottajat tai kolmannet osapuolet perustavat järjestelmiä käytettyjen ajoneuvoparistojen ja -akkujen keräämiseksi loppukäyttäjiltä tai näitä lähellä olevasta helppopääsyisestä keräyspisteestä, ellei keräystä tehdä direktiivin 2000/53/EY 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla järjestelmillä. Tällaisten järjestelmien on oltava sellaisia, että ei-kaupalliseen yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen käytettyjen ajoneuvoparistojen tai -akkujen poistaminen käytöstä on loppukäyttäjille maksutonta eikä velvoita ostamaan uutta paristoa tai akkua.

8 artikla

Taloudelliset ohjauskeinot

Jäsenvaltiot voivat käyttää taloudellisia ohjauskeinoja esimerkiksi ottamalla käyttöön eriytettyjä verokantoja tai panttijärjes-

telmiä edistääkseen käytettyjen paristojen ja akkujen keräämistä tai vähemmän pilaavia aineita sisältävien paristojen ja akkujen käyttämistä. Siinä tapauksessa niiden on ilmoitettava ohjauskeinojen täytäntöönpanoon liittyvistä toimista komissiolle.

9 artikla

Keräystavoitteet

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan tietyssä jäsenvaltiossa tietynä kalenterivuotena saavutetulla "keräysasteella" prosenttiosuutta, joka saadaan jakamalla 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseisenä kalenterivuonna kerättyjen käytettyjen kannettavien paristojen ja akkujen paino keskimääräisellä vuosittaisella kannettavien paristojen ja akkujen näiden painona ilmaistulla myynnillä loppukäyttäjälle kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisenä kalenterivuotena ja edeltävinä kahtena kalenterivuotena. Jäsenvaltioiden on laskettava keräysaste ensimmäisen kerran kuudennen tämän direktiivin voimaan tulon jälkeisen kokonaisen kalenterivuoden osalta.

Myös laitteisiin sisältyvien paristojen ja akkujen on oltava mukana vuosittaisissa keräys- ja myyntiluvuissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2002/96/EY soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on saavutettava vähintään seuraavat keräysasteet:

- a) 25 prosenttia viimeistään ... (*);
- b) 45 prosenttia viimeistään ... (**).

3. Jäsenvaltioiden on seurattava keräysasteita vuosittain liitteessä I olevan järjestelmän perusteella. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomukset kuuden kuukauden kuluessa kyseisen kalenterivuoden päättymisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jätetilastoista 25 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2150/2002⁽¹⁾ soveltamista. Kertomuksissa on esitettävä, miten jäsenvaltiot ovat saaneet keräysasteen laskemiseksi tarvittavat tiedot.

4. Jäljempänä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

- a) voidaan säätää siirtymäjärjestelyistä, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon 2 kohdan vaatimusten täyttämiseksi jossakin jäsenvaltiossa esiintyvät vaikeudet, jotka aiheutuvat erityisistä kansallisista olosuhteista;

(*) Kuuden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

(**) Kymmenen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

⁽¹⁾ EYVL L 332, 9.12.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 574/2004 (EUVL L 90, 27.3.2004, s. 15).

- b) viimeistään ... (*) on määriteltävä yhteiset menetelmät, joilla lasketaan kannettavien paristojen ja akkujen vuosittainen myynti loppukäyttäjille.

10 artikla

Käsittely ja kierrätys

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään ... (**) varmistettava, että:
 - a) tuottajat tai kolmannet osapuolet perustavat järjestelmiä, jotka hyödyntävät parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa käytettyjen paristojen ja akkujen käsittelemiseksi ja kierrättämiseksi; ja
 - b) kaikki 7 artiklan mukaisesti kerätyt tunnistettavat paristot ja akut käsitellään ja kierrätetään näissä järjestelmissä.

Jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen mukaisesti kuitenkin hävittää kerätyt kadmiumia, lyijyä tai elohopeaa sisältävät kannettavat paristot ja akut sijoittamalla ne kaatopaikalle tai maanalaisiin varastoihin osana strategiaa, jossa asteittain luovutaan raskasmetalleista, tai kun käyttökelpoisia loppumarkkinoita ei ole käytettävissä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toimenpiteitä koskevat ehdotukset komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

2. Käsittelyssä on noudatettava liitteen III A osassa asetettuja vähimmäisvaatimuksia.
3. Kierrätysprosesseissa on viimeistään ... (***) noudatettava liitteen III B osassa asetettuja kierrätystavoitteita ja niihin liittyviä säännöksiä.
4. Jäsenvaltioiden on laadittava kertomukset kunakin asianomaisena kalenterivuonna saavutetusta kierrätysasteesta ja siitä, onko liitteen III B osassa tarkoitettut kierrätystavoitteet saavutettu. Niiden on toimitettava tiedot komissiolle kuuden kuukauden kuluessa kyseisen kalenterivuoden päättymisestä.
5. Liitettä III voidaan mukauttaa tai täydentää tekniikan tai tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Erityisesti
 - a) kierrätystavoitteiden laskemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on lisättävä viimeistään ... (****); ja
 - b) kierrätyksen vähimmäistavoitteita on arvioitava säännöllisesti ja mukautettava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua menettelyä huomioon ottaen.

(*) Yhden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

(**) Kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

(¹) EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

(***) Viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

(****) 42 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

6. Ennen kuin komissio ehdottaa mitään muutoksia liitteen III, sen on kuultava asianomaisia sidosryhmiä, erityisesti tuottajia, kerääjiä, kierrättäjiä, käsittelijöitä, ympäristö- ja kuluttajajärjestöjä sekä työntekijäliittoja. Se ilmoittaa 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle kuulemisen lopputuloksesta.

11 artikla

Hävittäminen

Jäsenvaltioiden on kiellettävä käytettyjen teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvoparistojen ja -akkujen hävittäminen sijoittamalla ne kaatopaikalle tai polttamalla. 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti käsiteltyjen ja kierrätettyjen paristojen ja akkujen jäännökset voidaan kuitenkin hävittää sijoittamalla ne kaatopaikalle tai polttamalla.

12 artikla

Vienti

1. Käsittely- ja kierrätystoimet voidaan toteuttaa kyseisen jäsenvaltion tai yhteisön ulkopuolella edellyttäen, että käytettyjen paristojen ja akkujen siirrossa noudatetaan Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 259/93.⁽²⁾

2. Asetuksen (ETY) N:o 259/93, tiettyjen jätteiden siirtoihin tiettyihin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöön (OECD) kuulumattomiin maihin sovellettavista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1420/1999/EY⁽³⁾ ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 mukaisista tiettyihin OECD:n päätöksen C(92) 39 (lopullinen) soveltamisalaan kuulumattomiin maihin suuntautuvien tiettyjen jätelajien siirtojen valvontamenettelyistä 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1547/1999⁽⁴⁾ mukaista käytettyjen paristojen ja akkujen vientiä yhteisöstä pidetään tämän direktiivin liitteessä III säädettyjen velvoitteiden ja tavoitteiden mukaisena ainoastaan, mikäli on luotettavaa näyttöä siitä, että kierrätystoimi suoritettiin olosuhteissa, jotka laajasti katsoen vastaavat tämän direktiivin vaatimuksia.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan täytäntöönpanoa varten vahvistetaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

(²) EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2557/2001 (EYVL L 349, 31.12.2001, s. 1).

(³) EYVL L 166, 1.7.1999, s. 6, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2118/2003 (EYVL L 318, 3.12.2003, s. 5).

(⁴) EYVL L 185, 17.7.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2118/2003.

13 artikla**Rahoitus**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän puolestaan toimivat kolmannet osapuolet rahoittavat kaikki nettokustannukset, jotka aiheutuvat

a) kaikkien 7 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti kerättyjen käytettyjen kannettavien paristojen ja akkujen keräämisestä, käsittelystä ja kierrätyksestä; sekä

b) kaikkien 7 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti kerättyjen käytettyjen teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvoparistojen ja -akkujen keräämisestä, käsittelystä ja kierrätyksestä.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 1 kohdan täytäntöönpanosta ei aiheudu tuottajille kaksinkertaisia maksuja silloin, kun paristojen tai akkujen keräämisessä käytetään direktiivin 2000/53/EY tai direktiivin 2002/96/EY mukaisia järjestelmiä.

3. Keräyksestä, käsittelystä ja kierrätyksestä aiheutuvia kustannuksia ei ilmoiteta erikseen loppukäyttäjille uusien kannettavien paristojen ja akkujen myynnin yhteydessä.

4. Teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvoparistojen ja -akkujen tuottajat ja käyttäjät voivat tehdä sopimuksia, joissa määrätään muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista rahoitusjärjestelyistä.

14 artikla**Rekisteröinti**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin tuottaja rekisteröidään.

15 artikla**Pientuottajat**

Vähimmäissäännöt 13 artiklan 1 kohdan ja 14 artiklan soveltamisesta on tarvittaessa vahvistettava 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti viimeistään ... (*).

16 artikla**Osallistuminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki taloudelliset toimijat ja kaikki toimivaltaiset viranomaiset voivat osallistua 7

(*) 42 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

ja 10 artiklassa tarkoitettuihin keräys-, käsittely- ja kierrätysjärjestelmiin.

2. Näitä järjestelmiä on sovellettava syrjimättömin ehdoin myös kolmansista maista tuotuihin tuotteisiin, ja ne on suunniteltava siten, että niistä ei aiheudu kaupan esteitä tai kilpailun vääristymiä.

17 artikla**Loppukäyttäjille tiedottaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjille annetaan erityisesti tiedotuskampanjoin kattavasti tietoja:

a) paristojen ja akkujen sisältämien aineiden mahdollisista vaikutuksista ympäristöön ja ihmisten terveyteen;

b) suosituksesta olla hävittämättä käytettyjä paristoja ja akkuja lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä ja osallistua niiden erilliskeräämiseen käsittelyn ja kierrätyksen helpottamiseksi;

c) loppukäyttäjien käytettävissä olevista keräys- ja kierrätysjärjestelmistä;

d) loppukäyttäjien käytettyjen paristojen ja akkujen kierrätykseen osallistumisen merkityksestä;

e) liitteessä II esitetyn tunnuksen (pyörillä varustettu jäteastia, jonka yli on vedetty risti) ja kemiallisten lyhenteiden Hg, Cd ja Pb merkityksestä.

2. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että taloudelliset toimijat antavat osan tai kaikki 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista.

18 artikla**Merkintä**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki paristot, akut ja paristoyksiköt merkitään asianmukaisesti liitteessä II esitetyllä tunnuksella.

2. Paristot, akut ja nappiparistot, joissa on yli 0,0005 prosenttia elohopeaa, yli 0,002 prosenttia kadmiumia tai yli 0,004 prosenttia lyijyä, on merkittävä kyseisen metallin kemiallisella merkillä: Hg, Cd tai Pb. Tämä raskasmetallipitoisuutta ilmaiseva tunnus on painettava liitteessä II kuvatus tunnuksen alle, ja sen on oltava kooltaan vähintään neljäsosa edellä mainitun tunnuksen koosta.

3. Liitteessä II kuvatun tunnuksen on peitettävä vähintään kolme prosenttia pariston, akun tai paristoyksikön laajimmasta sivusta ja tunnus saa olla enintään 5 x 5 senttimetriä. Lieriömäisissä kenoissa tunnuksen on peitettävä vähintään 1,5 prosenttia pariston tai akun pinta-alasta ja tunnus saa olla enintään 5 x 5 senttimetriä.

4. Jos pariston, akun tai paristoyksikön koko on sellainen, että tunnuksen pinta-ala olisi pienempi kuin 0,5 x 0,5 senttimetriä, paristoa, akkua tai paristoyksikköä ei tarvitse merkitä, mutta pakkaukseen on painettava tunnus, jonka koko on vähintään 1 x 1 senttimetri.

5. Tunnukset on merkittävä näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi.

6. Tässä artiklassa säädettyihin merkintävelvoitteisiin voidaan myöntää poikkeuksia 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Kansalliset täytäntöönpanokertomukset

1. Jäsenvaltioiden on kolmen vuoden välein toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Ensimmäisen kertomuksen on kuitenkin katettava ajanjakso ... (*) saakka.

2. Kertomukset on laadittava 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti valmistellun kyselylomakkeen tai mallin pohjalta. Kyselylomake tai malli on lähetettävä jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen kertomuksen kattaman ensimmäisen ajanjakson alkua.

3. Kertomuksissa on mainittava myös kaikki toimenpiteet, joilla jäsenvaltiot edistävät paristojen ja akkujen ympäristövaikutuksiin liittyvää kehitystä, kuten

a) muun muassa tuottajien vapaaehtoisilla toimilla tapahtuvaa paristoihin ja akkuihin sisältyvien raskasmetallien ja muiden vaarallisten aineiden määrän vähentämistä;

b) uutta kierrätys- ja käsittelytekniikkaa;

c) taloudellisten toimijoiden osallistumista ympäristöasioiden hallintajärjestelmiin;

d) näitä aloja koskevaa tutkimusta;

e) jätteen synnyn ehkäisyä edistäviä toimia.

4. Kertomus on saatettava komission saataville viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua kyseessä olevan kolmivuotiskauden päättymisestä tai, jos kyseessä on ensimmäinen kertomus, viimeistään ... (**).

(*) Kuuden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

(**) 81 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

5. Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta sekä sen vaikutuksista ympäristöön ja sisämarkkinoiden toimintaan viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden kertomukset 4 kohdan mukaisesti.

20 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkistaa tämän direktiivin täytäntöönpanon ja sen vaikutukset ympäristöön sekä sisämarkkinoiden toimintaan vastaanotettuaan jäsenvaltioiden kertomukset 19 artiklan 4 kohdan mukaisesti toisen kerran.

2. Komission toiseen kertomukseen, joka julkaistaan 19 artiklan 5 kohdan mukaisesti, on sisällyttävä tämän direktiivin seuraavien näkökohtien arviointi:

a) raskasmetalleja sisältäviä paristoja ja akkuja koskevien uusien riskinhallintatoimenpiteiden asianmukaisuus;

b) kaikkien käytettyjen kannettavien paristojen ja akkujen keräykselle 9 artiklan 2 kohdassa asetettujen vähimmäistavoitteiden asianmukaisuus ja mahdollisuus asettaa tuleville vuosille uusia tavoitteita ottaen huomioon tekniikan kehitys ja jäsenvaltioissa saadut käytännön kokemukset;

c) direktiivin liitteessä III olevassa B osassa vahvistettujen kierätystä koskevien vähimmäisvaatimusten asianmukaisuus ottaen huomioon jäsenvaltioiden antamat tiedot, tekniikan kehitys ja jäsenvaltioissa saadut käytännön kokemukset.

3. Kertomukseen on tarvittaessa sisällytettävä ehdotuksia tämän direktiivin näitä seikkoja koskevien säännösten tarkistamiseksi.

21 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 75/442/ETY 18 artiklan nojalla perustettu komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

22 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään ... (*) ja ilmoitettava sille viipymättä kaikista myöhemmistä muutoksista niihin.

23 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... (*).

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle.

24 artikla

Vapaaehtoiset sopimukset

1. Edellyttäen, että tässä direktiivissä asetetut tavoitteet saavutetaan, jäsenvaltiot voivat saattaa 7, 12 ja 17 artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään toimivaltaisten viranomaisten ja kyseessä olevien taloudellisten toimijoiden välillä tehdyillä sopimuksilla. Kyseisten sopimusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) sopimusten on oltava täytäntöönpanokelpoisia;
- b) sopimuksissa on määriteltävä tavoitteet ja niitä koskevat määräajat;
- c) sopimukset on julkaistava kansallisessa virallisessa lehdessä tai muussa virallisessa asiakirjassa, johon yleisö voi samalla tavalla tutustua ja joka on toimitettava komissiolle.

2. Saavutettuja tuloksia on seurattava säännöllisesti ja niistä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle ja ne on saatettava yleisön saataville sopimuksen ehtojen mukaisesti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tällaisten sopimusten avulla saavutettua edistystä tarkastellaan.

4. Jos sopimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin.

25 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 91/157/ETY ... (*) alkaen.

Viittauksia direktiiviin 91/157/ETY on pidettävä viittauksina tähän direktiiviin.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

(*) 24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

LIITE I

9 ARTIKLAN MUKAISTEN KERÄYSTAVOITTEIDEN NOUDATTAMISEN SEURANTA

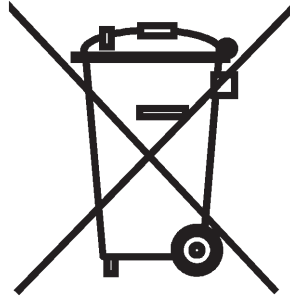
Vuosi	Tietojenkeruu		Laskenta	Raportointi- vaatimus
X (*) +1	-			
X + 2	Myynti vuonna 2 (M2)	-	-	
X + 3	Myynti vuonna 3 (M3)	-	-	
X + 4	Myynti vuonna 4 (M4)	Keräys vuonna 4 (K4)	Keräysaste (KA4) = $3 \cdot K4 / (M2 + M3 + M4)$ (Tavoitteena 25 %)	
X + 5	Myynti vuonna 5 (M5)	Keräys vuonna 5 (K5)	Keräysaste (KA5) = $3 \cdot K5 / (M3 + M4 + M5)$	KA4
X + 6	Myynti vuonna 6 (M6)	Keräys vuonna 6 (K6)	Keräysaste (KA6) = $3 \cdot K6 / (M4 + M5 + M6)$	KA 5
X + 7	Myynti vuonna 7 (M7)	Keräys vuonna 7 (K7)	Keräysaste (KA7) = $3 \cdot K7 / (M5 + M6 + M7)$	KA 6
X + 8	Myynti vuonna 8 (M8)	Keräys vuonna 8 (K8)	Keräysaste (KA8) = $3 \cdot K8 / (M6 + M7 + M8)$ (Tavoitteena 45 %)	KA7
X + 9	Myynti vuonna 9 (M9)	Keräys vuonna 9 (K9)	Keräysaste (KA9) = $3 \cdot K9 / (M7 + M8 + M9)$	KA 8
X + 10	Myynti vuonna 10 (M10)	Keräys vuonna 10 (K10)	Keräysaste (KA10) = $3 \cdot K10 / (M8 + M9 + M10)$	KA 9
X + 11	jne.	jne.	jne.	KA10
jne.				

(*) Vuosi X on vuosi, johon 23 artiklassa tarkoitettu päivämäärä sisältyy.

LIITE II

PARISTOJEN, AKKUJEN JA PARISTOYKSIKKÖJEN ERILLISKERÄYSTÄ OSOITTAVAT TUNNUKSET

”Erilliskeräystä” osoittava tunnus on kaikkien paristojen ja akkujen osalta jäljempänä esitetty pyörillä varustettu jäteastia, jonka yli on vedetty risti:



—

LIITE III

TARKAT KÄSITTELY- JA KIERRÄTYSVAATIMUKSET

A OSA: KÄSITTELY

1. Käsittelytoimiin on sisällyttävä vähintään kaikkien nesteiden ja happojen poisto.
2. Käsittelylaitoksessa suoritettavan käsittelyn ja mahdollisen (myös väliaikaisen) varastoinnin on tapahduttava tiloissa, joissa on läpäisemättömät pinnat ja soveltuva säänkestävä kate, tai soveltuviissa säiliöissä.

B OSA: KIERRÄTYS

3. Kierrätysprosesseissa on saavutettava seuraavat kierrätykselle asetetut vähimmäistavoitteet:
 - a) lyijyparistoista ja -akuista kierrätetään keskimäärin 65 painoprosenttia mukaan lukien sellainen lyijysisällön mahdollisimman tehokas kierrätys, joka voidaan teknisesti toteuttaa ilman liiallisia kustannuksia;
 - b) nikkelikadmiumparistoista ja -akuista kierrätetään keskimäärin 75 painoprosenttia mukaan lukien sellainen kadmiumsisällön mahdollisimman tehokas kierrätys, joka voidaan teknisesti toteuttaa ilman liiallisia kustannuksia;
ja
 - c) muista käytetyistä paristoista ja akuista kierrätetään keskimäärin 50 painoprosenttia.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio antoi ehdotuksensa ⁽¹⁾ paristoja ja akkuja koskevaksi uudeksi direktiiviksi marraskuussa 2003.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä huhtikuussa 2004.

Alueiden komitea antoi lausuntonsa huhtikuussa 2004. ⁽²⁾

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa huhtikuussa 2004. ⁽³⁾ Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 18 päivänä heinäkuuta 2005.

II TAVOITE

Direktiiviehdotuksen tavoitteena on kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1600/2002/EY ⁽⁴⁾ 8 artiklan mukaisesti:

- rajoittaa käytettyjen paristojen ja akkujen hävitystä,
- vähentää vaarallisten paristojen ja akkujen tuotantomääriä, ja
- lisätä käytettyjen paristojen ja akkujen keräys- ja kierrätysmääriä.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Yhteiseen kantaan on sisällytetty suurin osa Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemistä tarkistuksista joko sanatakkasti tai sisältönsä osalta. Siihen sisältyy erityisesti komission alkuperäiseen ehdotukseen tehtyjä muutoksia, joilla tiukennettaisiin raskasmetallien käyttöä paristoissa ja akuissa koskevia nykyisiä rajoituksia, säädettäisiin näiden rajoitusten laajentamistarvetta koskevasta tarkastelusta, poistettaisiin vaatimus valvoa kiinteää yhdyskuntajätettä ja otettaisiin keräystavoitteiden perustaksi toteutuneet myyntiluvut.

Yhteiseen kantaan ei kuitenkaan ole sisällytetty tiettyjä tarkistuksia, koska neuvosto oli komission kanssa yhtä mieltä siitä, että ne olivat tarpeettomia ja/tai epäasianmukaisia. Neuvosto on komission kanssa samaa mieltä erityisesti siitä, että:

- tarkistusta 9 ei voida hyväksyä, koska se olisi ristiriidassa sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiivin 2002/96/EY (WEEE-direktiivin) kanssa,
- tarkistukset 2, 6, 18, 19, 41, 54, 63 ja 65 ovat tarpeettomia ja mahdollisesti harhaanjohtavia tai vaikeita panna täytäntöön,
- tarkistukset 39, 45, 77, 92 ja 101 ovat mahdottomia toteuttaa käytännössä,
- tarkistukset 32 ja 55 koskevat kysymyksiä (panttijärjestelmiä ja tiedotuskampanjoiden rahoittamista), joita ei ole asianmukaista säännellä yhteisön tasolla,
- tarkistukset 25, 67 ja 68 eivät ole hyväksyttävissä, koska käsiteltävän direktiiviehdotuksen avulla ei ole asianmukaista pyrkiä sääntelemään polttokennoja.

Yhteiseen kantaan on sisällytetty myös muita muutoksia kuin Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnossa on esitetty. Seuraavassa on esitetty sisältöä koskevat muutokset. Lisäksi on tehty sanamuodon muutoksia tekstin selkeyttämiseksi tai direktiivin yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 96, 21.4.2004, s. 5.

⁽²⁾ EUVL C 121, 30.4.2004, s. 35.

⁽³⁾ EUVL C 117, 30.4.2004, s. 5.

⁽⁴⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

2. Kohde, soveltamisala ja määritelmät (1, 2 ja 3 artikla)

Yhteinen kanta vastaa osittain Euroopan parlamentin tarkistuksia 7 ja 8, koska johdanto-osan 4 kappaleeseen sisältyy samanlainen toteamus direktiivin **tavoitteista**.

2 artikla vastaa laajalti tarkistusta 10, koska siinä selvennetään sotilaalliseen käyttöön tarkoitettuja paristoja ja akkuja koskevaa ehdotettua poikkeusta ja suljettaisiin avaruuteen lähetettäväksi suunnitelluissa laitteissa käytettävät paristot ja akut direktiivin **soveltamisalan** ulkopuolelle. Sotilaalliseen käyttöön tarkoitettuja paristoja ja akkuja koskevan poikkeuksen sanamuoto on yhdenmukainen perustamissopimuksen 296 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa.

2 artiklassa todetaan myös, että direktiiviä sovelletaan rajoittamatta romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY ja WEEE-direktiivin 2002/96/EY soveltamista.

3 artiklassa esitetyt **määritelmät** ovat täysin yhdenmukaiset tarkistusten 11, 12, 14, 16 ja 21 kanssa.

Kuten tarkistuksessa 85, yhteisessä kannassa pyritään siihen, että kyseisten kolmen paristo- ja akkutyypin (kannettavat paristot ja akut, teollisuusparistot ja -akut, ajoneuvojen paristot ja akut) määritelmät eivät ole päällekkäisiä, vaan kattavat yhdessä kaikki paristot ja akut. Yhteisessä kannassa "perustyyppi" on kuitenkin kannettava tyyppi eikä teollisuustyyppi. Yhteisessä kannassa myös yksinkertaistetaan määritelmiä poistamalla esimerkit kannettavista sekä teollisuusparistoista ja -akuista. Laajennetut esimerkkiluettelot ovat sen sijaan johdanto-osan 8 ja 9 kappaleessa. Yhteisessä kannassa todetaan myös se, että kannettavien paristojen ja akkujen on oltava suljettuja.

Tuottajan määritelmä on osittain yhdenmukainen tarkistuksen 20 kanssa, koska se kattaa kaikki laitteisiin sisältyvät paristot ja akut. Neuvosto on yksinkertaistanut määritelmää varmistaakseen, että kaikkien jäsenvaltioissa markkinoille saatettujen paristojen osalta on olemassa helposti tunnistettavissa oleva tuottaja kyseisessä jäsenvaltiossa. Tämä on tarpeen, jotta tuottajavastuun periaate voi toteutua.

Yhteinen kanta ei vastaa tarkistusta 22. Siihen ei enää sisälly suljetun tuotekierron järjestelmän määritelmää, koska direktiivissä ei enää käytetä tätä käsitettä. Yhteisen kannan muissa säännöksissä otetaan kuitenkin huomioon tarkistuksen taustalla oleva ajatus selventämällä, että riippumattomat kolmannet osapuolet voivat myös kerätä paristoja ja akkuja kierrätystä varten.

Yhteiseen kantaan sisältyy komission alkuperäiseen ehdotukseen nähden kolme uutta määritelmää, joiden tarkoituksena on selventää termien "markkinoille saattaminen", "taloudelliset toimijat" ja "johdoton työkalu" merkitys.

3. Raskasmetallit (4 artikla)

Yhteinen kanta vastaa osittain Euroopan parlamentin tarkistuksia 23 ja 82 siltä osin, että siinä **kielletään kadmium** poikkeuksin ja säädetään tarkastelusta, jonka tarkoituksena on pohtia kiellon laajentamista. Kadmiumin kieltä ei kuitenkaan sovellettaisi aluksi johdottomiin työkaluihin. Lyijyn käyttöä koskevia rajoituksia ei olisi. Lisäksi 4 artiklassa säädetty erityinen tarkastelu koskisi ainoastaan johdottomia työkaluja (vaikka 20 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään uudesta tarkastelusta, joka koskisi tarvetta rajoittaa edelleen raskasmetallien käyttöä yleisesti ottaen).

Näin ollen yhteiseen kantaan ei sisälly jäsenvaltioille osoitettuja **vaatimuksia valvoa** kiinteää yhdyskuntajätettä. Tämä vastaa tarkistuksia 1 ja 26.

4. Kerääminen (6–9 artikla ja liite I)

Yhteisen kannan 6 artiklassa esitetään keskeinen tavoite (paristojen ja akkujen erilliskeräyksen maksimointi ja niiden lajittelemattoman yhdyskuntajätteen joukkoon sijoittamisen minimointi). Tämä korvaa komission alkuperäisessä ehdotuksessa esitetyn **suljetun tuotekierron järjestelmän** käsitteen. Yhteinen kanta ei näin ollen vastaa Euroopan parlamentin tarkistusta 27.

7 artiklassa pyritään selventämään paristojen ja akkujen **keräysjärjestelmiä** koskevia vähimmäisvaatimuksia ja jäsenvaltioiden mahdollisuutta osoittaa joustavuutta kansallisten olosuhteiden ja olemassa olevien järjestelyjen huomioon ottamiseksi. Siinä jätettäisiin keräyspisteet lupavaatimusten ulkopuolelle. 7 artikla vastaa tarkistusten 28, 108 ja 30, 51 ja 109 tavoitteita, mutta ei tarkistuksia 29 ja 47 (koska ei voitaisi valvoa sen vaatimuksen noudattamista, että loppukäyttäjät käyttävät keräysjärjestelmiä).

9 artiklassa vahvistetaan **keräystavoitteet** ja yleinen mahdollisuus säätää siirtymäjärjestelyistä komiteamenettelyä käyttäen (tällä korvataan komission alkuperäisen ehdotuksen 14 artiklassa esitetyt varsin mutkikkaat säännöt, jotka koskevat poikkeuksia keräystavoitteista ja keräystavoitteiden mukautuksia). 9 artikla vastaa osittain tarkistuksia 34–37 ja vastaa tarkistusten 66 ja 69–76 tavoitteita siltä osin, että siinä asetetaan keräystavoitteiden perustaksi myyntiluvut, nikkelikadmiumparistoille ei aseteta erillistä keräystavoitetta ja poikkeuksia koskeva menettely on avoimempi.

Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että saavutetaan keräysaste, joka vastaa 25:tä prosenttia myynnistä 4 vuoden kuluessa siitä, kun direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Keräystavoite nousisi 45 prosenttiin 8 vuotta osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen jälkeen. Yhtäläisten toimintaedellytysten varmistamiseksi olisi määriteltävä yhteiset menetelmät komiteamenettelyä käyttäen myyntilukujen laskemista varten. Liitteessä I olevassa taulukossa selvitetään, mitä jäsenvaltioiden on laskettava, milloin ja miten.

5. Käsittely, kierrätys ja hävitys (10–12 artikla ja liite III)

Yhteisessä kannassa järjestellään uudelleen käsittelyä, kierrätystä ja hävitystä koskevat säännökset, erityisesti siirtämällä yksityiskohtaiset vaatimukset ja kierrätystavoitteet uuteen liitteeseen III. Tämä on asianmukaista, koska yksityiskohtaisia vaatimuksia ja tavoitteita voidaan muuttaa komiteamenettelyä käyttäen tieteen ja tekniikan kehitys huomioon ottaen.

10 artiklan soveltamisala, terminologia ja komiteamenettelysäännökset vastaavat laajalti Euroopan parlamentin tarkistuksia 43, 99 ja 100. Yhteinen kanta on myös osittain yhdenmukainen tarkistusten 38 ja 120, 40 ja 95 kanssa, koska johdanto-osan kappaleissa selvennetään parhaan käytettävissä olevan tekniikan tarkoitusta, käsittelystä ja kierrätyksestä on esitetty yhteiset säännökset ja liitteessä III edellytetään kadmiumin ja lyijyn poistamista kierrätyksen aikana niin tehokkaasti kuin on teknisesti mahdollista ilman liiallisia kustannuksia.

Lisäksi yhteisessä kannassa todetaan, että teollisuudessa ja ajoneuvoissa käytettyjen paristojen ja akkujen hävitystä kaatopaikoilla koskeva kieltö koskee ainoastaan kokonaisia paristoja eikä niiden jäännöksiä. Yhteisessä kannassa sallittaisiin raskasmetalleja sisältävien kerättyjen kannettavien paristojen hävitys tietyissä olosuhteissa osana raskasmetallien asteittaista poistamista koskevaa strategiaa tai kun käyttökelpoisia loppumarkkinoita ei ole käytettävissä, mikä vastaa osittain tarkistusta 33. Yhteisessä kannassa alennetaan muiden kuin nikkelikadmium- ja lyijyparistojen ja -akkujen kierrätystavoitetta 55 prosentista 50 prosenttiin.

6. Rahoitus (13–15 artikla)

Yhteisessä kannassa pyritään selventämään paristojen tuottajien rahoitusvastuun laajuutta. Siinä todetaan erityisesti, että niille tuottajille, jotka osallistuvat myös romuajoneuvodirektiivin ja WEEE-direktiivin nojalla perustettuihin järjestelmiin, ei saa aiheutua kaksinkertaisia maksuja. Koska yhteisessä kannassa pyritään välttämään eri järjestelmien välisiä päällekkäisyyksiä, se vastaa Euroopan parlamentin tarkistuksen 46 tavoitetta. Se vastaa myös tarkistuksia 44 ja 112, koska siinä säädetään yksiselitteisesti tuottajien velvollisuudesta rahoittaa keräyskustannukset ja kielletään maksujen ilmoittaminen loppukäyttäjille myynnin yhteydessä.

Yhteinen kanta sisältää ainoastaan vähimmäisvaatimuksia, jotta kansallisille järjestelmille voidaan jättää joustovaraa. Vanhaa jätettä koskevia nimenomaisia säännöksiä ei ole. Näin ollen yhteinen kanta ei vastaa tarkistuksia 48, 49, 50 ja 103. 13 artiklaa sovellettaisiin kuitenkin kaikkiin paristoihin, joista tulee jätettä sen jälkeen kun direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä riippumatta siitä, milloin ne saatetaan markkinoille.

Lisäjouaston varmistamiseksi 15 artiklassa mahdollistetaan pientuottajia koskevien vähimmäissääntöjen vahvistaminen komiteamenettelyä käyttäen, jos tuottajavastuuta koskevien sääntöjen soveltaminen aiheuttaa käytännön ongelmia tuottajille, jotka käsittelevät hyvin pieniä määriä paristoja tai akkuja.

7. Loppukäyttäjille tiedottaminen (17 ja 18 artikla ja liite II)

Yhteiseen kantaan ei sisälly muita suurempia muutoksia loppukäyttäjille tiedottamista koskeviin säännöksiin kuin ne, jotka ovat tarpeen Euroopan parlamentin tarkistusten 4, 52, 53, 56, 57, 59–62, 64 ja 78–81 ottamiseksi huomioon kokonaisuudessaan tai osittain. Yhteisessä kannassa ei ole otettu huomioon tarkistuksia 5 ja 58, koska neuvoston mielestä ei ole aiheellista vaatia merkintöjä paristojen ja akkujen tehon ilmoittamiseksi.

8. Kertomukset ja uudelleentarkastelu (19 ja 20 artikla)

Yhteisessä kannassa erotetaan toisistaan kertomuksia ja uudelleentarkastelua koskevat vaatimukset. Näin ollen vaikka direktiivin täytäntöönpanosta annetaan säännöllisesti kertomuksia, direktiivissä säädetään ainoastaan yhdestä yleisestä uudelleentarkastelusta.

9. Muuta

Näiden seikkojen lisäksi yhteisessä kannassa:

- esitetään 19 artiklan 3 kohdassa konkreettiset kertomuksia koskevat vaatimukset ja johdanto-osassa yleinen kannustus jäsenvaltioille (mikä vastaa osittain Euroopan parlamentin tarkistusta 24) sen sijaan, että olisi esitetty komission alkuperäisen ehdotuksen 5 ja 17 artiklassa olevat yleisluonteiset kehotukset edistää ympäristönsuojelun tasoa, joiden noudattamista on mahdoton valvoa
- lykätään hieman osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen päivämäärää (23 artikla), ja
- rajoitetaan vapaaehtoisten sopimusten soveltamisala koskemaan keräysjärjestelmiä, vientiä ja loppukäyttäjille tiedottamista (24 artikla).

IV LOPUKSI

Neuvosto uskoo, että yhteinen kanta on tasapainoinen toimenpidekokonaisuus, joka edistää osaltaan ympäristönsuojelua aiheuttamatta perusteettomia sosiaalisia tai taloudellisia kustannuksia. Neuvosto toivoo rakentavan keskustelun käymistä Euroopan parlamentin kanssa, jotta direktiivi voitaisiin antaa pikaisesti.

Neuvoston 18 päivänä heinäkuuta 2005 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 31/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2005 antamiseksi tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin

(2005/C 264 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön ympäristölainsäädännöllä pyritään myötävaikuttamaan muun muassa ympäristön laadun säilyttämiseen, suojeluun ja parantamiseen sekä ihmisten terveyden suojeluun.
- (2) Kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa ⁽³⁾ korostetaan, kuinka tärkeää on antaa riittävästi ympäristötietoa ja tarjota yleisölle tosiasiallinen mahdollisuus osallistua ympäristöä koskevaan päätöksentekoon ja lisätä siten päätöksenteon vastuullisuutta ja avoimuutta sekä yleisön tietoisuutta ja tukea tehdyille päätöksille. Kuten sen edeltäjissään ⁽⁴⁾, siinä kannustetaan lisäksi tehostamaan yhteisön ympäristönsuojelulainsäädännön voimaansaattamista ja soveltamista, mukaan luettuina yhteisön sääntöjen täytäntöönpano ja ryhtyminen toimenpiteisiin yhteisön lainsäädännön rikkomista vastaan.
- (3) Yhteisö allekirjoitti 25 päivänä kesäkuuta 1998 Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen tiedon saatavuudesta, yleisön osallistumisesta päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuudesta ympäristöasioissa (jäljempänä "Århusin yleissopimus"). Yhteisö hyväksyi Århusin yleissopimuksen 17 päivänä helmi-

kuuta 2005. Yhteisön lainsäädännön säännösten tulisi olla yleissopimuksen mukaisia.

- (4) Yhteisö on jo antanut joukon lainsäädäntöä, ja lainsäädäntö kehittyy ja edistää osaltaan Århusin yleissopimuksen tavoitteiden saavuttamista. Olisi säädettävä Århusin yleissopimuksen vaatimusten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin.
- (5) On tarkoituksenmukaista käsitellä Århusin yleissopimuksen kolmea pilaria, eli tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon ja oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa, yhdessä säädöksessä ja antaa yhteiset säännökset tavoitteista ja määritelmistä. Tämä järkeistää lainsäädäntöä ja lisää yhteisön toimielinten ja elinten osalta toteutettujen täytäntöönpanotoimien avoimuutta.
- (6) Århusin yleissopimuksen kolmessa pilarissa taatut oikeudet ovat periaatteessa voimassa ilman kansalaisuuteen, kansallisuuteen tai kotipaikkaan liittyvää syrjintää.
- (7) Århusin yleissopimuksessa viranomaiset määrittellään laajasti, ja perusajatuksena on, että luonnollisten henkilöiden ja heidän järjestöjensä oikeudet on aina otettava huomioon julkista valtaa käytettäessä. Siksi on tarpeen, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat yhteisön toimielimet ja elimet määrittellään yhtä laajasti ja toimivasti kuin yleissopimuksessa. Århusin yleissopimuksen mukaan yhteisön toimielimet ja elimet voidaan jättää yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle silloin, kun ne käyttävät tuomio- tai lainsäädäntövaltaa. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽⁵⁾ mukaisesti ympäristötiedon saatavuutta koskevia säännöksiä pitäisi kuitenkin soveltaa yhteisön toimielimiin ja elimiin niiden käytäessä lainsäädäntövaltaa.

⁽¹⁾ EUVL C 117, 30.4.2004, s. 52.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 31. maaliskuuta 2004 (EUVL C 123 E, 29.4.2004, s. 612), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. heinäkuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1600/2002/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2002, kuudennessa ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Neljäs ympäristöä koskeva yhteisön toimintaohjelma (EYVL C 328, 7.12.1987, s. 1). Viides ympäristöä koskeva yhteisön toimintaohjelma (EYVL C 138, 17.5.1993, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

- (8) Tämän asetuksen ympäristötiedon määritelmä kattaa kaikissa muodoissa olevat tiedot ympäristön tilasta. Tällä määritelmällä, joka on saatettu vastaamaan ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ mukaista määritelmää, on sama sisältö kuin Århusin yleissopimuksessa esitetyllä. "Asia-kirjan" määritelmä asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 sisältää tässä asetuksessa määritellyn ympäristötiedon.
- (9) Tässä asetuksessa on tarkoituksenmukaista määritellä "suunnitelmat ja ohjelmat" Århusin yleissopimuksen määräykset huomioon ottaen ja saman lähestymistavan suuntaisesti, jota noudatetaan jäsenvaltioiden nykyisten EY:n oikeuden mukaisten velvoitteiden suhteen. "Ympäristöön liittyvät suunnitelmat ja ohjelmat" olisi määriteltävä sen perusteella, edistävätkö ne yhteisön ympäristöpoliittisten tavoitteiden saavuttamista tai onko niillä todennäköisesti huomattava vaikutus niiden saavuttamiseen. Kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa vahvistetaan yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteet ja niiden saavuttamiseksi suunnitellut toimet kymmenen vuoden ajaksi 22 päivästä heinäkuuta 2002 alkaen. Tämän jakson päätyttyä seuraava ympäristöä koskeva toimintaohjelma olisi hyväksyttävä.
- (10) Kun otetaan huomioon ympäristölainsäädännön jatkuva kehittyminen, ympäristölainsäädännön määritelmässä olisi viitattava perustamissopimuksessa asetettuihin yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteisiin.
- (11) Yksittäistapauksia koskevat hallintotoimet olisi voitava saattaa sisäiseen uudelleentarkasteluun, jos niillä on oikeudellisesti sitovia ja ulkoisia vaikutuksia. Myös laiminlyöntien olisi kuuluttava asetuksen soveltamisalaan, jos ympäristölainsäädännössä veloitetaan toteuttamaan hallintotoimi. Koska yhteisön toimielinten tai elinten tuomio- tai lainsäädäntövaltaa käyttäessään toteuttamat toimet voidaan jättää soveltamisalan ulkopuolelle, sen ulkopuolelle olisi jätettävä myös muut tutkintamenettelyt, joissa yhteisön toimielin tai elin toimii perustamissopimuksen määräysten nojalla hallinnollisena uudelleentarkasteluelimenä.
- (12) Århusin yleissopimuksessa edellytetään, että yleisön saatavilla on ympäristötietoa joko pyynnöstä tai siten, että yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat viranomaiset levittävät tietoa aktiivisesti. Asetusta (EY) N:o 1049/2001 sovelletaan Euroopan parlamenttiin, neuvostoon ja komissioon sekä yhteisön lainsäädännöllä perustettuihin virastoihin ja vastaaviin elimiin. Asetuksessa annetaan näiden toimielinten osalta säännökset, jotka ovat pitkälti Århusin yleissopimuksen määräysten mukaisia. On tarpeen ulottaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltaminen kaikkiin muihin yhteisön toimielimiin ja elimiin.
- (13) Niistä Århusin yleissopimuksen määräyksistä, jotka eivät sisälly kokonaan tai osittain myös asetukseen (EY) N:o 1049/2001, on erityisesti ympäristötiedon keräämisen ja levittämisen osalta tarpeen säätää erikseen.
- (14) Ympäristötiedon korkealla laadulla on keskeinen vaikutus siihen, että yleisön oikeus saada ympäristötietoa toteutuu. Siksi on asianmukaista ottaa käyttöön säännöksiä, jotka velvoittavat yhteisön toimielimet ja elimet varmistamaan tämän laadun.
- (15) Asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 säädettyjä poikkeuksia olisi sovellettava tarvittavin muutoksinkin tässä asetuksessa tarkoitettuihin ympäristötiedon saatavuutta koskeviin pyyntöihin. Ympäristöä koskevien tietojen saannin epäämisperusteita olisi tulkittava suppeasti ottaen huomioon tietojen ilmaisemiseen liittyvä yleinen etu sekä se, liittykö pyydetty tieto ympäristöpäästöihin. Ilmaus 'taloudelliset edut' kattaa pankkitoimintaa harjoittavien toimielinten tai elinten tekemät salassapitosopimukset.
- (16) Tartuntatautien epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkoston perustamisesta yhteisöön 24 päivänä syyskuuta 1998 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 2119/98/EY⁽²⁾ on jo perustettu yhteisön laajuinen verkosto, jolla edistetään komission avulla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja koordinaatiota eräiden tartuntatautien ehkäisyn ja valvonnan tehostamiseksi. 23 päivänä syyskuuta 2002 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1786/2002/EY⁽³⁾ on hyväksytty yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelma, joka täydentää kansallisia järjestelmiä. Ohjelman tavoitteena on täysin Århusin yleissopimuksen vaatimusten mukaisesti muun muassa parantaa kansanterveyttä edistävää tietoa ja tietämystä sekä valmiutta reagoida nopeasti ja koordinoitusti terveysuhkiin. Siksi tämän asetuksen soveltamisella ei pitäisi rajoittaa päätöksen N:o 2119/98/EY ja päätöksen N:o 1786/2002/EY soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 268, 3.10.1998, s. 1, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 1, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 786/2004/EY (EUVL L 138, 30.4.2004, s. 7).

(17) Århusin yleissopimuksessa edellytetään sopimuspuolten toteuttavan toimenpiteitä, jotta yleisö voisi osallistua ympäristöön liittyvien suunnitelmien ja ohjelmien valmisteluun. Tällaisiin toimenpiteisiin on sisällyttävä kohtuulliset määräajat, jotka antavat riittävästi aikaa tiedottaa yleisölle kyseisestä ympäristöä koskevasta päätöksenteosta. Jotta yleisön osallistumisella olisi vaikutusta, sen on tapahduttava varhaisessa vaiheessa, kun kaikki vaihtoehdot ovat vielä avoinna. Kun yhteisön toimielimet ja elimet antavat yleisön osallistumista koskevia säännöksiä, niiden olisi määritettävä yleisö, joka voi osallistua.

(18) Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kohdassa määrätään oikeudesta saattaa tuomioistuimessa tai muussa menettelyssä tutkittavaksi yksityishenkilöiden ja viranomaisten sellaiset toimet ja laiminlyönnit, jotka ovat ympäristölainsäädännön kanssa ristiriidassa. Oikeuden saatavuutta koskevien säännösten olisi oltava perustamissopimuksen mukaisia. Tässä yhteydessä on tarkoituksenmukaista, että tämä asetus koskee ainoastaan viranomaisen toimia ja laiminlyöntejä.

(19) Riittävien ja tehokkaiden oikeussuojakeinojen varmistamiseksi, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen nojalla käytettävissä olevat oikeussuojakeinot mukaan luettuina, on aiheellista, että yhteisön toimielimelle tai elimelle, joka on toteuttanut kysymyksessä olevan hallintotoimen tai jonka väitetään laiminlyöneen hallintotoimen, annetaan mahdollisuus harkita uudelleen aiempaa päätöstään tai toteuttaa laiminlyöty toimi.

(20) Ympäristönsuojelun alalla aktiivisesti toimivilla valtioista riippumattomilla järjestöillä, jotka täyttävät tietyt edellytykset erityisesti sen varmistamiseksi, että ne ovat riippumattomia järjestöjä, joiden ensisijaisena tavoitteena on edistää ympäristönsuojelua, olisi oltava oikeus pyytää yhteisön tasolla sisäistä uudelleentarkastelua yhteisön toimielimessä tai elimessä, kun kyse on tämän toimielimen tai elimen ympäristölainsäädännön nojalla toteuttamasta toimesta taikka laiminlyönnistä ympäristölainsäädännön noudattamisessa.

(21) Jos sisäistä uudelleentarkastelua koskevat aiemmat pyynnöt eivät ole johtaneet tulokseen, asianomaisen valtiosta riippumattoman järjestön olisi voitava nostaa kanne yhteisöjen tuomioistuimessa asiaa koskevien perustamissopimuksen määräysten mukaisesti.

(22) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan periaatteita, jotka on tunnustettu Euroopan unionin

ista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa ja kuvattu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, erityisesti sen 37 artiklassa,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

1. Tämän asetuksen tavoitteena on edistää tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen, jäljempänä 'Århusin yleissopimuksen', mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanoa antamalla säännökset yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin erityisesti:

- takaamalla yleisölle oikeus saada yhteisön toimielinten tai elinten saamaa tai tuottamaa ja niiden hallussa olevaa ympäristötietoa ja vahvistamalla perusehdot ja -edellytykset sekä käytännön järjestelyt kyseisen oikeuden käyttämistä varten;
- varmistamalla, että ympäristötietoa saatetaan asteittain yleisön saataville ja levitetään yleisölle, jotta mahdollistetaan tiedon mahdollisimman laaja järjestelmällinen saatavuus ja levitys. Sitä varten edistetään erityisesti tietoverkkojen ja/tai sähköisten välineiden käyttöä, kun se on mahdollista;
- antamalla yleisölle mahdollisuus osallistua ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien valmisteluun;
- mahdollistamalla oikeuden saatavuus ympäristöasioissa yhteisön tasolla tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Soveltaessaan tämän asetuksen säännöksiä yhteisön toimielimet ja elimet pyrkivät auttamaan ja opastamaan yleisöä tiedon saamiseksi, päätöksentekoon osallistumiseksi ja oikeuden saamiseksi ympäristöasioissa.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- "pyynnön esittäjällä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka pyytää ympäristötietoa;

- b) "yleisöllä" yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä ja tällaisten henkilöiden muodostamia yhteenliittyviä, järjestöjä tai ryhmiä;
- c) "yhteisön toimielimillä tai elimillä" julkisia toimielimiä, elimiä, virastoja ja laitoksia, jotka on perustettu perustamissopimuksella tai sen nojalla, paitsi silloin kun ne käyttävät tuomio- tai lainsäädäntövaltaa. II osaston säännöksiä sovelletaan kuitenkin yhteisön toimielimiin ja elimiin niiden käytäessä lainsäädäntövaltaa;
- d) "ympäristötiedolla" kirjallisessa, visuaalisessa, kuultavassa, sähköisessä tai muussa aineellisessa muodossa olevaa tietoa, joka koskee:
- i) ympäristön osa-alueiden, kuten ilman ja ilmakehän, veden, maaperän, maa-alueiden, maiseman ja luontokohteiden, kosteikot sekä ranta- ja merialueet mukaan luettuina, tilaa, biologista monimuotoisuutta ja sen osatekijöitä, muuntogeeniset organismit mukaan lukien, ja näiden osa-alueiden keskinäistä vuorovaikutusta;
 - ii) erilaisia tekijöitä, kuten aineita, energiaa, melua, säteilyä tai jätteitä, radioaktiivinen jäte mukaan lukien, päästöjä ilmaan, veteen ja maaperään sekä muita ympäristöpäästöjä, jotka vaikuttavat tai saattavat vaikuttaa i alakohdassa mainittuihin ympäristön osa-alueisiin;
 - iii) toimenpiteitä (mukaan lukien hallinnolliset toimenpiteet), kuten politiikkoja, lainsäädäntöä, suunnitelmia, ohjelmia, ympäristösopimuksia sekä toimia, jotka vaikuttavat tai saattavat vaikuttaa i ja ii alakohdassa mainittuihin ympäristön osa-alueisiin ja tekijöihin, sekä toimenpiteitä ja toimia, jotka on suunniteltu suojelemaan näitä osa-alueita;
 - iv) ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa koskevia kertomuksia;
 - v) kustannus-hyöty- ja muita taloudellisia analyysejä sekä oletuksia, joita käytetään iii alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ja toimien yhteydessä; ja
 - vi) ihmisten terveyden ja turvallisuuden tilaa, asiaankuuluvissa tapauksissa elintarvikeketjun saastuminen mukaan lukien, sekä elinolojen, kulttuurikohteiden ja rakennetun ympäristön tilaa, sikäli kuin i alakohdassa tarkoitettujen ympäristön osa-alueiden tila tai näiden osa-alueiden välityksellä mikä tahansa ii ja iii alakohdassa tarkoitettu seikka vaikuttaa tai voi vaikuttaa niihin;
- e) "ympäristöön liittyvillä suunnitelmilla ja ohjelmilla" suunnitelmia ja ohjelmia,
- i) jotka ovat yhteisön toimielimen tai elimen valmisteleminen ja tarvittaessa niiden hyväksymistä,
 - ii) jotka ovat lainsäädännöllisten, sääntelyllisten tai hallinnollisten määräysten edellyttämiä ja
 - iii) jotka edistävät yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamista tai joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus niiden saavuttamiseen, sellaisina kuin tavoitteista on säädetty kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa tai missä tahansa myöhemmässä yleisessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa.
- Yleisiä ympäristöä koskevia toimintaohjelmia on myös pidettävä ympäristöön liittyvinä suunnitelmoina ja ohjelminä.
- Määritelmä ei sisällä rahoitus-, pankkitoiminta- tai talousarviosuunnitelmia ja -ohjelmia, joissa esitetään, miten tietyt hankkeet tai toiminnot olisi rahoitettava, tai jotka liittyvät ehdotettuihin vuosittaisiin talousarvioihin, eikä yhteisön toimielimen tai elimen sisäisiä työohjelmia eikä yksinomaan pelastuspalvelua varten laadittuja hätäsuunnitelmia ja -ohjelmia.
- f) "ympäristölainsäädännöllä" yhteisön lainsäädäntöä, jolla sen oikeusperustasta riippumatta myötävaikutetaan seuraavien yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen perustamissopimuksen mukaisesti: ympäristön laadun säilyttäminen, suojeleminen ja parantaminen, ihmisten terveyden suojeleminen, luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö ja sellaisten toimenpiteiden edistäminen kansainvälisellä tasolla, joilla puututaan alueellisiin tai maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin;
- g) "hallintotoimella" mitä tahansa yhteisön toimielimen tai elimen ympäristölainsäädännön nojalla toteuttamaa yksittäistä toimenpidettä, jolla on oikeudellisesti sitovia ja ulkoisia vaikutuksia;
- h) "hallinnollisella laiminlyönnillä" sitä, että yhteisön toimielin tai elin on jättänyt g alakohdassa määritellyn hallintotoimen toteuttamatta.
2. Hallintotoimiin ja hallinnollisiin laiminlyönteihin eivät kuulu yhteisön toimielimen tai elimen toimenpiteet tai laiminlyönnit silloin, kun se toimii hallinnollisena uudelleentarkasteluelimenä muun muassa seuraavien artiklojen nojalla:
- a) perustamissopimuksen 81, 82, 86 ja 87 artikla (kilpailusäännöt);
 - b) perustamissopimuksen 226 ja 228 artikla (jäsenyyssvelvoitteiden laiminlyöntiä koskevat menettelyt);
 - c) perustamissopimuksen 195 artikla (oikeusasiamiehen menettelyt);
 - d) perustamissopimuksen 280 artikla (Euroopan petostentorijuntaviraston OLAFin menettelyt).

II OSASTO

YMPÄRISTÖTIEDON SAATAVUUS

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltaminen

Yhteisön toimielinten tai elinten hallussa olevan ympäristötiedon saatavuutta koskeviin pyyntöihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001 ilman kansalaisuuteen, kansallisuuteen tai kotipaikkaan liittyvää syrjintää, sekä oikeushenkilön osalta ilman sen rekisteröidyn toimipaikan tai toiminnan tosiasiallisen keskuksen sijaintiin perustuvaa syrjintää.

Tässä asetuksessa tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ilmaisulla "toimielin" yhteisön toimielintä tai elintä.

4 artikla

Ympäristötiedon kerääminen ja levittäminen

1. Yhteisön toimielinten ja elinten on järjestettävä hallussaan oleva toimintansa kannalta olennainen ympäristötieto siten, että sitä voidaan levittää aktiivisesti ja järjestelmällisesti yleisölle erityisesti tietoverkkojen ja/tai sähköisten välineiden avulla asetuksen (EY) N:o 1049/2001 11 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 12 artiklan mukaisesti. Niiden on saatettava tällainen ympäristötieto asteittain saataville sähköisiin tietokantoihin, jotka ovat helposti yleisön saatavilla julkisten televiestintäverkkojen välityksellä. Sitä varten niiden on syötettävä hallussaan oleva ympäristötieto tietokantoihin ja varustettava nämä tietokannat hakuohjein ja muin toiminnoin, jotka auttavat yleisöä haettavan tiedon löytämisessä.

Tietoverkkojen ja/tai sähköisten välineiden avulla tarjottavan tiedon ei tarvitse sisältää ennen tämän asetuksen voimaantuloa kerättyjä tietoja, elleivät ne ole jo saatavilla sähköisessä muodossa.

Yhteisön toimielinten ja elinten on pyrittävä kaikin kohtuullisin keinoin siihen, että niiden hallussa oleva ympäristötieto säilytetään sellaisessa muodossa tai formaatissa, jossa se on helposti jäljennettävissä ja käytettävissä tietoverkoissa tai muissa sähköisissä välineissä.

2. Tarjottava ja levitettävä ympäristötieto on tarvittaessa ajantasaistettava. Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 12 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa lueteltujen asiakirjojen lisäksi tietokantojen tai rekisterien on sisällettävä seuraavaa:

a) ympäristöä koskevien tai siihen liittyvien kansainvälisten valtiosopimusten, sopimusten ja yleissopimusten tekstit sekä yhteisön lainsäädäntötekstit ja ympäristöön liittyvät politiikat, suunnitelmat ja ohjelmat;

b) yhteisön toimielinten tai elinten sähköisessä muodossa laatimat tai hallussaan pitämät a kohdassa tarkoitettujen välineiden täytäntöönpanon edistymistä koskevat kertomukset;

c) 4 kohdassa tarkoitettut kertomukset ympäristön tilasta;

d) tiedot tai yhteenvedot tiedoista, jotka on saatu ympäristöön vaikuttavien tai siihen todennäköisesti vaikuttavien toimien seurannasta;

e) luvat, joilla on merkittävä vaikutus ympäristöön, ja ympäristöä koskevat sopimukset, tai viittaus paikkaan, josta tällaista tietoa voidaan pyytää tai josta se on saatavissa;

f) tutkimukset ympäristövaikutuksista ja riskiarvioinnit, jotka koskevat ympäristön osa-alueita, tai viittaus paikkaan, josta tällaista tietoa voidaan pyytää tai josta se on saatavissa.

3. Yhteisön toimielimet ja elimet voivat soveltuviissa tapauksissa täyttää 1 ja 2 kohdassa esitetyt vaatimukset luomalla linkkejä sellaisille Internet-sivuille, joilta tieto on löydettävissä.

4. Komissio varmistaa, että ympäristön tilasta julkaistaan säännöllisin, enintään neljän vuoden välein selvitys, joka sisältää myös ympäristön laatua ja ympäristökuormitusta koskevia tietoja, ja että selvitystä levitetään.

5 artikla

Ympäristötiedon laatu

1. Yhteisön toimielinten ja elinten on toimivaltansa rajoissa varmistettava, että kaikki niiden kokoamat tiedot ovat ajantasaista, täsmällisiä ja vertailukelpoisia.

2. Yhteisön toimielinten ja elinten on pyynnöstä ilmoitettava pyynnön esittäjälle, mistä voi saada tietoa, jos sellaista on saatavilla, tietojen kokoamisessa käytetyistä mittausmenetelmistä, kuten analysointi-, näytteenotto- ja näytteen esikäsittelymenetelmistä. Vaihtoehtoisesti ne voivat viitata käytettyyn standardoituun menetelmään.

6 artikla

Poikkeusten soveltaminen ympäristötiedon saatavuutta koskeviin pyyntöihin

1. Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan osalta ylivoimaisen yleisen edun, joka edellyttää ilmaisemista, katsotaan olevan kyseessä, kun pyydyt tiedot liittyvät ympäristöpäästöihin. Muiden asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa esitettyjen poikkeusten osalta se, että pyydyt tiedot liittyvät ympäristöpäästöihin, on erityisesti otettava huomioon arvioitaessa, onko kyseessä ylivoimainen yleinen etu, joka edellyttää ilmaisemista.

2. Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklassa esitettyjen poikkeusten lisäksi yhteisön toimielimet ja elimet voivat evätä ympäristötiedon luovuttamisen, jos tiedon ilmaiseminen vaikuttaisi haitallisesti tiedon kohteena olevan ympäristön, kuten harvinaisten lajien pesimispaikkojen, suojeluun.

3. Kun yhteisön toimielimen tai elimen hallussa on jostakin jäsenvaltiosta peräisin olevaa ympäristötietoa, sen on kuultava kyseistä jäsenvaltiota ja sovellettava mahdollisia asiaankuuluvia yhteisön lainsäädännön mukaisia poikkeuksia. Kyseisen toimielimen tai elimen on annettava tiedot, jos mikään poikkeus ei sovellu.

7 artikla

Sellaista ympäristötietoa koskevat pyynnot, joka ei ole yhteisön toimielimen tai elimen hallussa

Jos yhteisön toimielin tai elin vastaanottaa ympäristötiedon saatavuutta koskevan pyynnön ja mainittu tieto ei ole kyseisen yhteisön toimielimen tai elimen hallussa, sen on mahdollisimman nopeasti ilmoitettava pyynnön esittäjälle yhteisön sen toimielimen tai elimen taikka sen direktiivissä 2003/4/EY tarkoitetun viranomaisen nimi, jolta toimielimen tai elimen käsityksen mukaan voi pyytää haluttua tietoa, tai toimitettava pyyntö kyseeseen tulevalle yhteisön toimielimelle tai elimelle taikka viranomaiselle ja ilmoitettava siitä pyynnön esittäjälle.

8 artikla

Yhteistyö

Kun ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuu välitön uhka, joko ihmisen toiminnasta tai luonnollisista syistä johtuva, yhteisön toimielinten ja elinten on direktiivissä 2003/4/EY tarkoitettujen viranomaisten pyynnöstä tehtävä yhteistyötä näiden viranomaisten kanssa ja autettava niitä, jotta nämä voisivat levittää välittömästi ja viipymättä yleisölle, johon uhka saattaa kohdistua, kaiken ympäristötiedon, jonka avulla yleisö voi ryhtyä toimiin uhasta aiheutuvan haitan ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi, siltä osin kuin tällainen tieto on yhteisön toimielinten ja elinten ja/tai mainittujen viranomaisten hallussa tai niiden puolesta toisen hallussa.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan rajoittamatta minkään yhteisön lainsäädännössä ja erityisesti päätöksessä N:o 2119/98/EY ja päätöksessä N:o 1786/2002/EY asetetun erityisen velvollisuuden soveltamista.

III OSASTO

YLEISÖN OSALLISTUMINEN YMPÄRISTÖÖN LIITTYVIEN SUUNNITELMIEN JA OHJELMIEN VALMISTELUUN

9 artikla

1. Yhteisön toimielinten ja elinten on huolehdittava asianmukaisin käytännön ja/tai muin toimenpitein siitä, että yleisö voi varhaisessa vaiheessa ja tosiasiallisesti osallistua ympäristöön liittyvien suunnitelmien tai ohjelmien valmisteluun, muuttamiseen tai tarkistamiseen, kun kaikki vaihtoehdot ovat vielä avoinna. Erityisesti tapauksissa, joissa komissio valmistelee sell-

aista ehdotusta ympäristöön liittyväksi suunnitelmaksi tai ohjelmaksi, joka annetaan yhteisön muiden toimielinten tai elinten päätettäväksi, komission on annettava yleisölle mahdollisuus osallistua kyseisen ehdotuksen valmisteluvaiheessa.

2. Yhteisön toimielinten ja elinten on määritettävä yleisö, johon 1 kohdassa tarkoitettunlainen ympäristöön liittyvä suunnitelma tai ohjelma vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa tai jonka etua se koskee, ottaen huomioon tämän asetuksen tavoitteet.

3. Yhteisön toimielinten ja elinten on huolehdittava siitä, että 2 kohdassa tarkoitettu yleisö saa tietoa joko julkisilla ilmoituksilla tai muulla asianmukaisella tavalla, kuten sähköisten viestintien välityksellä, kun sellaisia on käytettävissä:

- a) ehdotusluonnoksesta, kun sellainen on käytettävissä;
- b) valmisteilla olevaan suunnitelmaan tai ohjelmaan liittyvästä ympäristötiedosta tai -arvioinnista, kun sellainen on käytettävissä; ja
- c) osallistumisen käytännön järjestelyistä, kuten:
 - i) hallinnollisesta yksiköstä, josta asiaa koskevaa tietoa voi saada,
 - ii) hallinnollisesta yksiköstä, jolle huomautukset, mielipiteet tai kysymykset voidaan esittää, ja
 - iii) kohtuullisista määräajoista, niin että yleisöllä on riittävästi aikaa saada tietoa sekä valmistautua ja tosiasiallisesti osallistua ympäristöä koskevaan päätöksentekoon.

4. Huomautusten vastaanottamiselle on asetettava vähintään neljän viikon määräaika. Kun järjestetään kokouksia tai kuulemisia, on niistä tiedotettava vähintään neljä viikkoa etukäteen. Määräaikoja voidaan lyhentää kiireellisissä tapauksissa tai jos yleisöllä on jo ollut mahdollisuus esittää kyseistä suunnitelmaa tai ohjelmaa koskevia huomautuksia.

IV OSASTO

SISÄINEN UUDELLEENTARKASTELU JA OIKEUDEN SAATAVUUS

10 artikla

Hallintotoimien sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö

1. Jokainen valtioista riippumaton järjestö, joka täyttää 11 artiklassa esitetyt edellytykset, on oikeutettu pyytämään sisäistä uudelleentarkastelua siltä yhteisön toimielimeltä tai elimeltä, joka on toteuttanut ympäristölainsäädännön nojalla hallintotoimen, tai väitetyn hallinnollisen laiminlyönnin osalta siltä toimielimeltä tai elimeltä, jonka olisi pitänyt toteuttaa tällainen toimi.

Tällainen pyyntö on tehtävä kirjallisesti neljän viikon kuluessa hallintotoimen hyväksymisestä, siitä ilmoittamisesta tai sen julkaisemisesta, sen mukaan, mikä näistä on tehty viimeksi, tai väitetyn laiminlyönnin osalta neljän viikon kuluessa ajankohdasta, jolloin hallintotoimi olisi pitänyt tehdä. Pyyntöä on esitettävä perusteet uudelleentarkastelulle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön toimielimen ja elimen on käsiteltävä kaikki tällaiset pyynnöt, jolleivät ne ole selvästi perusteettomia. Sen on ilmoitettava perustelunsa kirjallisessa vastauksessa mahdollisimman pian ja viimeistään kahdentoista viikon kuluttua pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jos yhteisön toimielin tai elin ei kohtuullisista yrityksistä huolimatta kykene toimimaan 2 kohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava pyynnön tehneelle valtioista riippumattomalle järjestölle mahdollisimman pian ja viimeistään kyseisessä kohdassa mainitussa määräajassa, minkä vuoksi se on jättänyt toimimatta ja milloin se aikoo toimia.

Joka tapauksessa yhteisön toimielimen tai elimen on toimittava kahdeksantoista viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

11 artikla

Puhevallan edellytykset yhteisön tasolla

1. Valtioista riippumattomalla järjestöllä on oikeus pyytää 10 artiklan mukaista sisäistä uudelleentarkastelua edellyttäen, että:

- a) se on riippumaton voittoa tavoittelematon oikeushenkilö jonkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai käytännön nojalla;
- b) sen ensisijaisena ilmoitettuna tavoitteena on edistää ympäristönsuojelua ympäristölainsäädännön puitteissa;
- c) se on ollut olemassa yli kahden vuoden ajan ja se pyrkii aktiivisesti b alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen;
- d) sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön aihe kuuluu sen tavoitteen ja toimialan piiriin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

...

2. Komissio antaa säännökset, jotka ovat tarpeen 1 kohdassa mainittujen perusteiden avoimen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

12 artikla

Kanne Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa

1. Sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön 10 artiklan nojalla tehnyt valtioista riippumaton järjestö voi nostaa kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen asiaankuuluvien määräysten mukaisesti.

2. Jos yhteisön toimielin tai elin jättää toimimatta 10 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti, valtioista riippumaton järjestö voi nostaa kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen asiaankuuluvien määräysten mukaisesti.

V OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Yhteisön toimielinten ja elinten on tarvittaessa mukautettava työjärjestyksensä tämän asetuksen säännöksiin. Näiden mukautusten on tultava voimaan ... (*).

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... (**) alkaen.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

...

(*) ...
(**) ...

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio hyväksyi 28 päivänä lokakuuta 2003 ehdotuksensa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 29 päivänä maaliskuuta — 1 päivänä huhtikuuta 2004 pidetyssä istunnossaan.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 29 päivänä huhtikuuta 2004. ⁽¹⁾

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 18 päivänä heinäkuuta 2005.

II TAVOITE

Asetusehdotuksen tarkoituksena on soveltaa Århusin yleissopimuksen periaatteita yhteisön toimielimiin ja elimiin asettamalla tiettyjä vaatimuksia tiedon saatavuudelle, yleisön osallistumiselle päätöksentekoon ja oikeuden saatavuudelle ympäristöasioissa yhteisön tasolla. Asetusehdotuksella edistetään täten EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan 1 kohdan mukaisten yhteisön ympäristöpoliittisten tavoitteiden saavuttamista. Lisäksi asetusehdotuksen antaminen osoittaisi maailmalle, että Euroopan yhteisö kantaa määrätietoisesti vastuunsa ympäristöasioissa.

III YHTEISEN KANNAN ANALYYSI

1. Yleistä

Yhteiseen kantaan sisältyy joitakin Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemiä tarkistuksia joko sananmukaisesti, osittain tai periaatteellisesti. Erityisesti menettelyjä koskevia vaatimuksia, jotka yhteisön toimielinten ja elinten on täytettävä tiedon saatavuuden ja yleisön päätöksentekoon osallistumisen osalta, on selvennetty ja parannettu. Oikeuden saatavuuden osalta edellytyksiä oikeutukseen pyytää sisäistä uudelleentarkastelua on yksinkertaistettu. Oikeutettujen yksikköjen (nyt määritelly valtioista riippumattomiksi järjestöiksi, jotka täyttävät asianmukaiset perusteet) ei enää sinänsä tarvitse toimia yhteisön tasolla, mutta pyyntöjen tulee kohdistua yhteisöön liittyviin kysymyksiin eli niiden tulee olla johdonmukaisia 2 artiklan f alakohdassa olevan ympäristölainsäädännön määritelmän kanssa.

Muita tarkistuksia ei yhteiseen kantaan ole otettu, koska neuvosto katsoi, että useat niistä eivät olleet tarpeellisia eivätkä/tai toivottavia tai koska komission alkuperäisestä ehdotuksesta oli poistettu säännöksiä tai niiden sanamuotoa oli muutettu perusteellisesti.

Yhteisessä kannassa on muitakin kuin Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä antamaan lausuntoon sisältyviä muutoksia. Siihen on tehty sanamuodon muutoksia tekstin selventämiseksi tai asetuksen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

2. Erityistä

Erityisesti neuvosto päätti seuraavaa:

- **tarkistuksia 39, 40 ja 41** ei hyväksytty, koska kestävä kehitys ei kuulu yleissopimuksen soveltamisalaan, eikä se ole ympäristöpolitiikan tavoitteiden osalta EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan mukainen,

⁽¹⁾ EUVL C 117, 30.4.2004, s. 52.

- **tarkistus 1** sisältyy johdanto-osan 7 kappaleen sanamuotoon,
- **tarkistus 56** olisi saattanut aiheuttaa poikkeuksia koskevien järjestelyjen päällekkäisyyttä: asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 säädetään riittävät puitteet yleissopimuksen noudattamisen varmistamiselle,
- **tarkistukset 3, 7 ja 10** ylittävät Århusin yleissopimuksen vaatimukset, joten niitä ei tarvittu noudattamisen varmistamiseen,
- **tarkistuksella 5** ei ole yhteyttä mihinkään asetuksen erityiseen säännökseen; ongelma menettelyjen järjeistämistä on selvitetty erityisesti yhteisen kannan 10–12 artiklassa,
- **tarkistukset 8 ja 44** eivät enää ole asianmukaisia, koska ”oikeutetun yksikön” käsite on poistettu tekstistä,
- **tarkistusta 9** ei hyväksytty, koska yhteisessä kannassa oleva ”ympäristötietojen” määritelmä on otettu ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta annetusta direktiivistä 2003/4/EY,
- **tarkistus 16** ylittää direktiivin 2003/4/EY säännökset tiedon levittämisestä ja olisi saattanut aiheuttaa tarpeettomia hallinnollisia rasitteita,
- **tarkistuksissa 17 ja 19** toistetaan asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 jo selvennettyjä säännöksiä,
- **tarkistukset 21, 22 ja 23** vaikuttivat liian ohjailevilta: toimielinten ja elinten pitäisi voida päättää asetuksessa säädettyjen yleisten periaatteiden pohjalta, miten ne haluavat ottaa huomioon yleisön osallistumista koskevat tulokset,
- **tarkistusta 25** ei voitu hyväksyä, koska se olisi saattanut huomattavasti hidastaa menettelyjä,
- **tarkistuksia 30, 42, 47, 48, 49, 50, 52 ja 53** ei voitu hyväksyä, koska Århusin yleissopimuksessa osapuolet voivat määritellä oikeuden saatavuutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Yhteisessä kannassa ensinnäkin rajoitetaan ”oikeutetun yksikön” käsite tietyt edellytykset täyttäviin valtiosta riippumattomiin järjestöihin, mutta sen lisäksi siinä pysäyttyäytään tarkasti EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan 4 kohdan ja 232 artiklan 3 kohdan määräyksissä, jotka ovat riittäviä noudattamisen varmistamiseen,
- **tarkistus 51** oli tarpeeton, koska EY:n perustamissopimuksen 195 artiklan määräykset oikeusasiamiehelle esitetyjä valituksia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä riittävät varmistamaan yleissopimuksen noudattamisen, eikä niihin pitäisi sen vuoksi puuttua,
- **tarkistukset 33, 35 ja 58** hyväksyttiin osittain. Viittausta kestäväan kehitykseen pidettiin kuitenkin tässä yhteydessä ympäristölainsäädännön kannalta asiattomana, kuten edellä tarkistuksien 39, 40 ja 41 yhteydessä jo selvitettiin. Lisäksi yhteisessä kannassa varmistetaan, että pyynnön esittämisen edellytyksillä (nyt 11 artikla) vältetään oikeudelliset epäselvyydet,
- **tarkistus 36** on menettänyt merkityksensä, koska vastaava artikla poistettiin (alkuperäisen ehdotuksen 13 artikla) ja entisen 12 artiklan (nyt 11 artikla) sanamuotoa muutettiin,
- **tarkistukset 37 ja 38** hylättiin, koska kaikkien yhteisön toimielinten ja elinten ei tarvitse automaattisesti mukauttaa työjärjestyksiään. Jos tarve ilmenee, niille annetaan siihen sekä uuden asetuksen soveltamiseen riittävästi aikaa.

IV PÄÄTTEEKSI

Neuvosto katsoo, että yhteinen kanta on tasapainoinen toimenpidekokonaisuus, joka edistää osaltaan EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan 1 kohdassa esitettyjen yhteisön ympäristöpoliittisten tavoitteiden saavuttamista ja varmistaa samalla Århusin yleissopimuksen vaatimusten noudattamisen ja johdonmukaisuuden asiaankuuluvan voimassa olevan lainsäädännön ja erityisesti asetuksen (EY) N:o 1049/2001 kanssa, eikä se aiheuta aiheettomia kustannuksia.

Neuvosto toivoo rakentavaa keskustelua Euroopan parlamentin kanssa, jotta asetus voitaisiin antaa pikaisesti.

Neuvoston 18 päivänä heinäkuuta 2005 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 32/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2005 antamiseksi kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten täytäntöönpanosta yhteisössä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 3051/95 kumoamisesta

(2005/C 264 E/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) hyväksyi vuonna 1993 alusten turvallista toimintaa sekä ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan kansainvälisen johtamissäännösten, jäljempänä 'ISM-säännöstö'. Säännösten noudattaminen tuli vähitellen pakolliseksi useimmille kansainvälisillä reiteillä liikennöiville aluksille, kun toukokuussa 1994 hyväksyttiin ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS) IX luku "Alusten turvallisuusjohtaminen".
- (2) IMO muutti ISM-säännöstöä 5 päivänä joulukuuta 2000 antamallaan päätöslauselmalla MSC.104(73).
- (3) Hallinnoille tarkoitetut ohjeet ISM-säännösten täytäntöönpanosta annettiin 23 päivänä marraskuuta 1995 IMO:n päätöslauselmalla A.788(19). Ohjeita muutettiin 29 päivänä marraskuuta 2001 annetulla päätöslauselmalla A.913(22).

- (4) Ro-ro-matkustaja-alusten turvallisuusjohtamisesta 8 päivänä joulukuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3051/95 ⁽³⁾ ISM-säännösten noudattaminen tehtiin yhteisössä pakolliseksi 1 päivästä heinäkuuta 1996 kaikille jäsenvaltioiden satamiin tai satamista säännöllisesti liikennöiville ro-ro-matkustaja-aluksille sekä kotimaanmatkoilla että kansainvälisillä matkoilla ja lippuvaltiosta riippumatta. Tämä oli ensimmäinen vaihe sen varmistamiseksi, että ISM-säännöstöä sovelletaan yhdenmukaisesti ja johdonmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.
- (5) ISM-säännösten noudattaminen tuli SOLAS-yleissopimuksen IX luvun määräysten nojalla pakolliseksi 1 päivänä heinäkuuta 1998 yhtiöille, jotka liikennöivät kansainvälisillä matkoilla sellaisilla matkustaja-aluksilla, mukaan lukien suurnopeusmatkustaja-alukset, öljysäiliöaluksilla, kemikaalisäiliöaluksilla, kaasusäiliöaluksilla, irtolastialuksilla ja suurnopeuslastialuksilla, joiden bruttovetoisuus on vähintään 500.
- (6) ISM-säännösten noudattaminen tuli pakolliseksi 1 päivänä heinäkuuta 2002 yhtiöille, jotka liikennöivät kansainvälisillä matkoilla sellaisilla muilla lastialuksilla ja rannikon ulkopuolella toimivilla liikkuvilla porausyksiköillä, joiden bruttovetoisuus on vähintään 500.
- (7) Ihmishengen turvallisuutta merellä ja ympäristönsuojelua voidaan tehokkaasti parantaa soveltamalla ISM-säännöstöä tiukasti ja tekemällä sen soveltamisesta pakollista.
- (8) On toivottavaa, että ISM-säännöstöä sovelletaan välittömästi jäsenvaltion lipun alla purjehtiviin aluksiin sekä lippuvaltiosta riippumatta aluksiin, jotka liikennöivät yksinomaan kotimaanmatkoilla tai säännöllisessä alusliikenteessä jäsenvaltioiden satamiin tai satamista.
- (9) Uuden, sellaisenaan sovellettavan asetuksen antamisella olisi varmistettava ISM-säännösten täytäntöönpano, mutta siten, että jäsenvaltiot voivat itse päättää, soveltaanko säännöstöä myös ainoastaan satama-alueella liikennöiviin aluksiin niiden lippuvaltiosta riippumatta.
- (10) Näin ollen asetus (EY) N:o 3051/95 olisi kumottava.

⁽¹⁾ EUVL C 302, 7.12.2004, s. 20.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10. maaliskuuta 2004 (EUVL C 102 E, 28.4.2004, s. 565), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. heinäkuuta 2005, ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 320, 30.12.1995, s. 14, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2099/2002 (EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1).

(11) Jos jäsenvaltio katsoo, että yhtiöiden on käytännössä vaikeaa noudattaa ISM-säännösten osan A erityisiä säännöksiä tiettyjen kyseisessä jäsenvaltiossa yksinomaan kotimaanmatkoilla liikennöivien alusten tai alustyyppien osalta, se voi poiketa kokonaan tai osittain näistä säännöksistä säätämällä toimenpiteitä, joilla varmistetaan säännösten tavoitteiden toteutuminen vastaavalla tavalla. Se voi toteuttaa vaihtoehtoisia todistus- ja tarkastusmenettelyjä tällaisia aluksia ja yhtiöitä varten.

(12) On tarpeen ottaa huomioon alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/21/EY⁽¹⁾.

(13) Lisäksi on tarpeen ottaa huomioon alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22 päivänä marraskuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/57/EY⁽²⁾ tässä asetuksessa tarkoitettujen hyväksyttyjen laitosten määrittelemiseksi ja matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä 17 päivänä maaliskuuta 1998 annettu neuvoston direktiivi 98/18/EY⁽³⁾ tämän asetuksen soveltamisalan määrittämiseksi kotimaanmatkoilla liikennöivien matkustaja-alusten osalta.

(14) Toimenpiteistä liitteen II muuttamiseksi olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁴⁾ mukaisesti.

(15) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat alusten turvallisuusjohtamisen ja turvallisen toiminnan sekä aluksista aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen parantaminen, vaan ne voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

⁽¹⁾ EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/84/EY (EYVL L 324, 29.11.2002, s. 53).

⁽²⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/84/EY.

⁽³⁾ EYVL L 144, 15.5.1998, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/75/EY (EUVL L 190, 30.7.2003, s. 6).

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoite

Tämän asetuksen tavoitteena on parantaa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alusten turvallisuusjohtamista ja turvallista toimintaa sekä aluksista aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä varmistamalla, että kyseisiä aluksia liikennöivät yhtiöt noudattavat ISM-säännöstöä siten, että

a) yhtiöt perustavat, panevat täytäntöön sekä ylläpitävät asianmukaisesti turvallisuusjohtamisjärjestelmiä sekä aluksilla että maissa; ja

b) lippu- ja satamavaltioiden hallinnot valvovat tätä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) "ISM-säännöstöllä" tarkoitetaan tämän asetuksen liitteenä I olevaa Kansainvälisen merenkulkujärjestön yleiskokouksensa 4 päivänä marraskuuta 1993 antamalla päätöslauselmalla A.741(18) hyväksymää alusten turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevaa kansainvälistä johtamissäännöstöä, sellaisena kuin se on muutettuna 5 päivänä joulukuuta 2000 annetulla meriturvallisuuskomitean päätöslauselmalla MSC.104(73) ja ajantasaistettuna toisintona;

2) "hyväksytyllä laitoksella" tarkoitetaan direktiivin 94/57/EY mukaisesti hyväksyttyä elintä;

3) "yhtiöllä" tarkoitetaan aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten liikenteen harjoittajaa tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtiaajaa, joka on varustamolta ottanut vastuulleen aluksen toiminnan ja joka on vastuun otettuaan suostunut hoitamaan kaikki ISM-säännöstöstä johtuvat velvoitteet ja vastuut;

4) "matkustaja-aluksella" tarkoitetaan alusta, myös suurnopeusalusta, joka kuljettaa useampaa kuin kahtatoista matkustajaa, tai vedenalaista matkustaja-alusta;

- 5) "matkustajalla" tarkoitetaan kaikkia muita henkilöitä kuin
- aluksen päällikköä ja miehistöön kuuluvia tai muita missä ominaisuudessa tahansa alukseen toimeen otettuja tai siinä aluksen lukuun työskenteleviä henkilöitä, ja
 - alle yhden vuoden ikäisiä lapsia;
- 6) "suurnopeusaluksella" SOLAS-yleissopimuksen ajantasaisesti toisinnon X luvun 1/2 säännössä määriteltyä suurnopeusalusta. Suurnopeusmatkustaja-aluksiin sovelletaan direktiivin 98/18/EY 2 artiklan f alakohdassa säädettyjä rajoituksia;
- 7) "lastialuksella" tarkoitetaan alusta, mukaan luettuna suurnopeusalus, joka ei ole matkustaja-alus;
- 8) "kansainvälisellä matkalla" tarkoitetaan merimatkaa jäsenvaltion tai muun valtion satamasta kyseisen valtion ulkopuoliseen satamaan tai päinvastoin;
- 9) "kotimaanmatkalla" tarkoitetaan matkaa merialueilla jostakin jäsenvaltion satamasta samaan tai johonkin toiseen saman jäsenvaltion satamaan;
- 10) "säännöllisellä alusliikenteellä" tarkoitetaan sarjaa alusmatkoja, joita liikennöidään samojen kahden tai useamman kohteen välillä joko
- julkaistun aikataulun mukaisesti, tai
 - niin säännöllisesti tai usein, että matkoista muodostuu järjestelmällinen sarja;
- 11) "ro-ro-matkustaja-aluksella" tarkoitetaan SOLAS-yleissopimuksen ajantasaisesti toisinnon II-1 luvussa määriteltyä meriliikenteeseen tarkoitettua matkustaja-alusta;
- 12) "vedenalaisella matkustaja-aluksella" tarkoitetaan matkustajia kuljettavaa, liikkuvaa alusta, joka liikennöi pääasiallisesti veden alla ja on riippuvainen pinnalta annettavasta tuesta, esimerkiksi pinta-aluksesta tai maissa sijaitsevista laitteista, valvonnan ja seuraavista yhden tai useamman osalta:
- voimanlähteen lataaminen,
 - korkeapaineilman lataaminen,
 - pelastautumislaitteiden lataaminen;
- 13) "rannikon ulkopuolella toimivalla liikkuvalla porausyksiköllä" tarkoitetaan alusta, joka pystyy suorittamaan poraus-toimintoja merenpohjan alla olevien luonnonvarojen, kuten nestemäisten tai kaasumaisten hiilivetyjen, rikin tai suolan, etsimiseksi tai hyödyntämiseksi;
- 14) "bruttovetoisuudella" tarkoitetaan vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen mukaisesti määritettyä aluksen bruttovetoisuutta tai, alusten osalta, jotka liikennöivät yksinomaan kotimaanmatkoilla ja joita ei ole mitattu edellä mainitun sopimuksen mukaisesti,

kansallisten aluksenmittaussäännösten mukaisesti määritettyä aluksen bruttovetoisuutta.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin alustyyppeihin ja niitä liikennöiviin yhtiöihin:

- lastialukset ja matkustaja-alukset, jotka purjehtivat jonkin jäsenvaltion lipun alla ja liikennöivät kansainvälisillä matkoilla;
- lastialukset ja matkustaja-alukset, jotka liikennöivät yksinomaan kotimaanmatkoilla, riippumatta siitä, minkä lipun alla ne purjehtivat;
- lastialukset ja matkustaja-alukset, jotka liikennöivät jäsenvaltioiden satamista tai satamiin säännöllisessä alusliikenteessä, riippumatta siitä, minkä lipun alla ne purjehtivat;
- rannikon ulkopuolella toimivat liikkuvat porausyksiköt, jotka toimivat jonkin jäsenvaltion määräysvallassa.

2. Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin alustyyppeihin eikä niitä liikennöiviin yhtiöihin:

- sota- ja joukkojenkuljetusalukset sekä muut alukset, jotka ovat jäsenvaltion omistuksessa tai käytössä ja joilla liikennöidään yksinomaan valtion palveluksessa ei-kaupallisissa tarkoituksissa;
- alukset, jotka eivät kulje konevoimalla, rakenteeltaan alkeelliset puualukset, huvialukset ja -veneet, paitsi jos niillä on tai on määrä olla miehistöä ja niillä kuljetetaan useampaa kuin kahtatoista matkustajaa kaupallisessa tarkoituksessa;
- kalastusalukset;
- lastialukset ja rannikon ulkopuolella toimivat liikkuvat porausyksiköt, joiden bruttovetoisuus on alle 500;
- matkustaja-alukset, jotka eivät ole ro-ro-matkustaja-aluksia, direktiivin 98/18/EY 4 artiklassa määritetyillä luokkien C ja D merialueilla.

4 artikla

Vaatimustenmukaisuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tämän asetuksen soveltamisalan piiriin kuuluvia aluksia liikennöivät yhtiöt noudattavat tämän asetuksen säännöksiä.

5 artikla

Turvallisuusjohtamisvaatimukset

Edellä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alusten ja niitä liikennöivien yhtiöiden on noudatettava ISM-säännösten osan A vaatimuksia.

6 artikla

Todistuskirjojen antaminen ja tarkastukset

Todistuskirjojen antamisen ja tarkastusten osalta jäsenvaltioiden on noudatettava ISM-säännösten osan B määräyksiä.

7 artikla

Poikkeus

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että yhtiöiden on käytännössä vaikeaa noudattaa ISM-säännösten osan A kohtia 6, 7, 9, 11 ja 12 tiettyjen yksinomaan kyseisessä jäsenvaltiossa kotimaanmatkoilla liikennöivien alusten tai alustyyppien osalta, se voi poiketa kokonaan tai osittain näistä määräyksistä säätämällä toimenpiteitä, joilla varmistetaan säännösten tavoitteiden toteutuminen vastaavalla tavalla.

2. Jos jäsenvaltio katsoo niiden alusten ja yhtiöiden osalta, joille on 1 kohdan nojalla myönnetty poikkeus, että 6 artiklassa säädettyjä vaatimuksia on käytännössä vaikeaa soveltaa, se voi toteuttaa vaihtoehtoisia todistus- ja tarkastusmenettelyjä.

3. Edellä 1 kohdassa ja soveltuissa tapauksissa 2 kohdassa esitetyissä olosuhteissa on sovellettava seuraavaa menettelyä:

- a) Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle poikkeuksesta, jonka se aikoo myöntää, ja toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa.
- b) Jos kuuden kuukauden kuluessa ilmoittamisesta päätetään 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, että ehdotettu poikkeus ei ole perusteltu tai että ehdotetut toimenpiteet eivät ole riittäviä, kyseisen jäsenvaltion on muutettava tai oltava antamatta ehdotettuja säännöksiä.
- c) Kyseisen jäsenvaltion on julkistettava toteutettavat toimenpiteet viitaten suoraan 1 kohtaan ja soveltuissa tapauksissa 2 kohtaan.

4. Soveltaessaan 1 kohdan ja soveltuissa tapauksissa 2 kohdan mukaista poikkeusta kyseisen jäsenvaltion on annettava liitteessä II olevan 5 kohdan toisen alakohdan mukainen todistuskirja, jossa ilmoitetaan sovellettavat toiminnalliset rajoitukset.

8 artikla

Todistusten voimassaolo, hyväksyminen ja tunnustaminen

1. Vaatimustenmukaisuusasiakirja on voimassa enintään viisi vuotta sen antamispäivästä. Turvallisuusjohtamistodistus on voimassa enintään viisi vuotta sen antamispäivästä.

2. Vaatimustenmukaisuusasiakirjaa ja turvallisuusjohtamistodistusta uusittaessa on sovellettava ISM-säännösten osan B asiaa koskevia määräyksiä.

3. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toisen jäsenvaltion hallinnon tai tämän hallinnon puolesta toimivan hyväksytyn laitoksen antamat vaatimustenmukaisuusasiakirjat, väliaikaiset vaatimustenmukaisuusasiakirjat, turvallisuusjohtamistodistukset ja väliaikaiset turvallisuusjohtamistodistukset.

4. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä kolmansien maiden hallintojen antamat tai niiden puolesta annetut vaatimustenmukaisuusasiakirjat, väliaikaiset vaatimustenmukaisuusasiakirjat, turvallisuusjohtamistodistukset ja väliaikaiset turvallisuusjohtamistodistukset.

Säännöllisessä alusliikenteessä liikennöivien alusten osalta kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden tai kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden puolesta on kuitenkin asianmukaisin keinoin tarkistettava, että kolmansien maiden hallintojen puolesta annetut vaatimustenmukaisuusasiakirjat, väliaikaiset vaatimustenmukaisuusasiakirjat, turvallisuusjohtamistodistukset ja väliaikaiset turvallisuusjohtamistodistukset ovat ISM-säännösten mukaiset, paitsi jos asiakirjat on antanut jonkin jäsenvaltion hallinto tai hyväksytty laitos.

9 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

10 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava joka toinen vuosi komissiolle kertomus tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

2. Komissio laatii 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti yhdenmukaisen mallilomakkeen tällaisten kertomusten antamista varten.

3. Komissio laatii Euroopan meriturvallisuusviraston avustuksella kuuden kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden kertomusten vastaanottamisesta koostekertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä. Koostekertomus osoitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

11 artikla

Muutokset

1. ISM-säännösten muutokset voidaan jättää tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta sekä meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä koskevien asetusten muuttamisesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2099/2002 5 artiklan nojalla. ⁽¹⁾

2. Mahdolliset muutokset liitteeseen II on tehtävä 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

12 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2099/2002 3 artiklalla perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea).

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

...

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kahdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

13 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 3051/95 ... (*) alkaen.

2. Väliaikaiset vaatimustenmukaisuusasiakirjat ja väliaikaiset turvallisuusjohtamistodistukset sekä vaatimustenmukaisuusasiakirjat ja turvallisuusjohtamistodistukset, jotka on annettu ennen ... (**), ovat edelleen päteviä niiden voimassaoloajan päättymiseen asti tai niiden seuraavan hyväksymismerkinnän ajankohtaan asti.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sellaisiin lasti- ja matkustaja-aluksiin, joilta ei vielä ole edellytetty ISM-säännösten noudattamista, tätä asetusta sovelletaan ... (*) alkaen.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

...

⁽¹⁾ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 415/2004 (EUVL L 68, 6.3.2004, s. 10).

(*) Tämän asetuksen voimaantulopäivä.

(**) Kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

LIITE I

**ALUSTEN TURVALLISTA TOIMINTAA JA YMPÄRISTÖN PILAANTUMISEN EHKÄISEMISTÄ KOSKEVA
KANSAINVÄLINEN TURVALLISUUSJOHTAMISSÄÄNNÖSTÖ (ISM-SÄÄNNÖSTÖ)**

OSA A — TÄYTÄNTÖÖNPANO

1. YLEISTÄ

1.1 Määritelmät

1.2 Tavoitteet

1.3 Soveltaminen

1.4 Turvallisuusjohtamisjärjestelmän (SMS) toimintaan liittyvät vaatimukset

2. TURVALLISUUS- JA YMPÄRISTÖNSUOJELUOHJELMA

3. YHTIÖIDEN VASTUU JA MÄÄRÄYSVALTA

4. NIMETTY HENKILÖ TAI NIMETTYT HENKILÖT

5. ALUKSEN PÄÄLLIKÖN VASTUU JA MÄÄRÄYSVALTA

6. VOIMAVARAT JA HENKILÖSTÖ

7. ALUKSEN TOIMINTOJA KOSKEVIEN SUUNNITELMIEN LAATIMINEN

8. HÄTÄVALMIUS

9. VAATIMUSTENVASTAISUUDESTA, ONNETTOMUUKSISTA JA VAARATILANTEISTA ILMOITTAMINEN JA
NIIDEN ANALYSOINTI

10. ALUKSEN JA LAITTEISTOJEN KUNNOSSAPITO

11. ASIAKIRJAT

12. YHTIÖN SUORITTAMAT TARKASTUKSET JA ARVIOINNIT

OSA B — TODISTUSKIRJOJEN ANTAMINEN JA TARKASTUKSET

13. TODISTUSKIRJOJEN ANTAMINEN JA MÄÄRÄAIKAISET TARKASTUKSET

14. VÄLIAIKAISET TODISTUSKIRJAT

15. TARKASTUKSET

16. TODISTUSKIRJAMALLIT

**ALUSTEN TURVALLISTA TOIMINTAA JA YMPÄRISTÖN PILAANTUMISEN EHKÄISEMISTÄ KOSKEVA
KANSAINVÄLINEN TURVALLISUUSJOHTAMISSÄÄNNÖSTÖ (ISM-SÄÄNNÖSTÖ)**

OSA A — TÄYTÄNTÖÖNPANO

1. YLEISTÄ

1.1 Määritelmät

Seuraavia määritelmiä sovelletaan tämän säännösten osissa A ja B:

- 1.1.1 "Kansainvälisellä turvallisuusjohtamissäännöllä (ISM)" tarkoitetaan alusten turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevaa kansainvälistä johtamissäännöstöä, sellaisena kuin yleiskokous sen on hyväksynyt ja sellaisena kuin se on järjestön mahdollisesti muuttamana.
- 1.1.2 "Yhtiöllä" tarkoitetaan aluksen omistajaa tai muuta järjestöä tai henkilöä, kuten liikenteen harjoittajaa tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtajaa, joka on varustamolta ottanut vastuulleen aluksen toiminnan ja joka on vastuun otettuaan suostunut hoitamaan kaikki säännöstöstä johtuvat velvoitteet ja vastuut.
- 1.1.3 "Hallinnolla" tarkoitetaan sen valtion hallitusta, jonka lipun alla aluksella on oikeus purjehtia.
- 1.1.4 "Turvallisuusjohtamisjärjestelmällä" tarkoitetaan jäsennettyä ja dokumentoitua järjestelmää, jonka avulla yhtiön henkilöstö voi toteuttaa tehokkaasti yhtiön turvallisuus- ja ympäristönsuojeluohjelmaa.
- 1.1.5 "Vaatimustenmukaisuusasiakirjalla" tarkoitetaan tämän säännösten vaatimukset täyttävälle yhtiölle annettua asiakirjaa.
- 1.1.6 "Turvallisuusjohtamistodistuksella" tarkoitetaan alukselle annettua asiakirjaa, joka osoittaa, että yhtiö ja sen aluksen päällystö toimivat hyväksytyn turvallisuusjohtamisjärjestelmän mukaisesti.
- 1.1.7 "Objektiivisella näytöllä" tarkoitetaan turvallisuuteen tai jonkin turvallisuusjohtamisjärjestelmän osatekijän olemassaoloon ja soveltamiseen liittyviä määrällisiä tai laadullisia tietoja, asiakirjoja tai lausuntoja, jotka perustuvat havaintoihin, mittauksiin tai testeihin ja jotka voidaan todentaa.
- 1.1.8 "Havainnolla" tarkoitetaan turvallisuusjohtamistarkastuksessa tehtyä toteamusta asiasta, josta on objektiivista näyttöä.
- 1.1.9 "Vaatimustenvastaisuudella" tarkoitetaan havaittua tilannetta, jossa objektiivinen näyttö osoittaa, ettei tiettyä vaatimusta noudateta.
- 1.1.10 "Merkittävällä vaatimustenvastaisuudella" tarkoitetaan yksilöitävissä olevaa poikkeamaa, joka aiheuttaa vakavan vaaran henkilöstön tai aluksen turvallisuudelle tai vakavan ympäristöriskin ja vaatii välittömiä korjaustoimia ja sisältää jonkin tämän säännösten vaatimuksen tosiasiallisen ja järjestelmällisen soveltamisen laiminlyönnin.
- 1.1.11 "Vuospäivällä" tarkoitetaan sitä päivää kunakin vuonna, joka on sama kuin kyseisen asiakirjan tai todistuskirjan voimassaoloajan päättymispäivä.
- 1.1.12 "Yleissopimuksella" tarkoitetaan ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna.

1.2 Tavoitteet

- 1.2.1 Säännösten tavoitteena on taata turvallisuus merellä, estää ihmisten loukkaantuminen tai ihmishenkien menetys sekä välttää ympäristölle, erityisesti meriympäristölle, ja omaisuudelle aiheutuvat vahingot.

1.2.2 Yhtiön turvallisuusjohtamisen tavoitteisiin olisi kuuluttava muun muassa

1.2.2.1 aluksen toimintojen turvallinen toteuttaminen sekä turvallisen työympäristön luominen,

1.2.2.2 suoja-toimenpiteiden kehittäminen kaikkien yksilöityjen vaaratekijöiden varalle, ja

1.2.2.3 aluksessa ja maissa työskentelevän henkilökunnan turvallisuusjohtamistaitojen jatkuva parantaminen, johon kuuluu valmistautuminen hätätilanteisiin niin turvallisuus- kuin ympäristönsuojelun osalta.

1.2.3 Turvallisuusjohtamisjärjestelmän avulla on määrä varmistaa, että

1.2.3.1 pakollisia sääntöjä ja määräyksiä noudatetaan, ja

1.2.3.2 IMO:n, hallintojen, luokituslaitosten ja merenkulkualan järjestöjen suosittelemat sovellettavat säännöt, ohjeet ja standardit otetaan huomioon.

1.3 Soveltaminen

Tämän säännösten vaatimuksia voidaan soveltaa kaikkiin aluksiin.

1.4 Turvallisuusjohtamisjärjestelmän (SMS) toimintaan liittyvät vaatimukset

Jokaisen yhtiön olisi kehitettävä ja toteutettava sekä pidettävä yllä turvallisuusjohtamisjärjestelmä (SMS), johon sisältyvät seuraavat toimintaan liittyvät vaatimukset:

1.4.1 turvallisuus- ja ympäristönsuojeluohjelma,

1.4.2 ohjeet ja menettelyt alusten turvallisen toiminnan ja ympäristönsuojelun varmistamiseksi asiaa koskevan kansainvälisen ja lippuvaltion lainsäädännön mukaisesti,

1.4.3 määritellyt vastuutasot ja tiedonvälityskanavat maissa ja aluksella työskentelevän henkilöstön välillä sekä näiden kesken,

1.4.4 menettelyt onnettomuuksista ja tämän säännösten määräysten vastaisuudesta ilmoittamista varten,

1.4.5 menettelyt hätätilanteisiin valmistautumista ja niissä toimimista varten, ja

1.4.6 menettelyt sisäisiä tarkastuksia sekä johtamisen arviointia varten.

2. TURVALLISUUS- JA YMPÄRISTÖNSUOJELUOHJELMA

2.1 Yhtiön olisi laadittava turvallisuus- ja ympäristönsuojeluohjelma, jossa selostetaan, kuinka 1.2 kohdassa määritellyt tavoitteet saavutetaan.

2.2 Yhtiön olisi varmistettava, että ohjelma toteutetaan ja sitä ylläpidetään kaikilla organisaatiotasolla sekä aluksella että maissa.

3. YHTIÖN VASTUU JA MÄÄRÄYSVALTA

3.1 Jos aluksen toiminnasta vastaava yritys on muu kuin aluksen omistaja, omistajan on ilmoitettava tällaisen yrityksen täydellinen nimi ja muut tiedot hallinnolle.

3.2 Yhtiön olisi määriteltävä ja dokumentoitava kaikkien niiden henkilöstön jäsenten vastuu, määräysvalta ja keskinäiset suhteet, jotka johtavat, suorittavat tai tarkastavat turvallisuuteen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisyyn liittyvää tai niihin vaikuttavaa työtä.

3.3 Yhtiön on tarjottava riittävästi voimavaroja sekä maista annettavaa tukea, jotta nimetty henkilö tai nimetyt henkilöt voivat hoitaa tehtävänsä.

4. NIMETTY HENKILÖ TAI NIMETYT HENKILÖT

Jokaisen aluksen turvallisen toiminnan varmistamiseksi sekä yhteyden luomiseksi yhtiön ja aluksella olevien henkilöiden välille jokaisen yhtiön olisi asiaankuuluvalla tavalla nimettävä henkilö tai henkilöt maissa, jolla tai joilla on suora yhteys ylämpään johtoon. Nimetyn henkilön tai nimettyjen henkilöiden vastuulle ja määräysvaltaan olisi kuuluttava kunkin aluksen toiminnan turvallisuuteen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen liittyvien näkökohtien seuranta sekä sen varmistaminen, että käytettävissä on vaatimusten mukaisesti riittävästi voimavaroja ja maista annettavaa tukea.

5. ALUKSEN PÄÄLLIKÖN VASTUU JA MÄÄRÄYSVALTA

5.1 Yhtiön olisi määriteltävä selvästi ja dokumentoitava aluksen päällikön vastuu seuraavien asioiden osalta:

5.1.1 yhtiön turvallisuus- ja ympäristönsuojeluohjelman toteuttaminen,

5.1.2 miehistön motivointi noudattamaan kyseistä ohjelmaa,

5.1.3 asianmukaisten käskyjen ja ohjeiden antaminen selkeällä ja yksinkertaisella tavalla,

5.1.4 määriteltyjen vaatimusten noudattamisen tarkastaminen, ja

5.1.5 turvallisuusjohtamisjärjestelmän arviointi sekä sen puutteista ilmoittaminen maissa toimivalle johdolle.

5.2 Yhtiön olisi varmistettava, että aluksella käytettävässä turvallisuusjohtamisjärjestelmässä korostetaan selvästi aluksen päällikön määräysvaltaa. Yhtiön olisi turvallisuusjohtamisjärjestelmässään vahvistettava, että aluksen päälliköllä on ensisijainen määräysvalta ja vastuu turvallisuuteen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen liittyvässä päätöksenteossa ja että aluksen päällikkö voi tarvittaessa pyytää yhtiön apua.

6. VOIMAVARAT JA HENKILÖSTÖ

6.1 Yhtiön olisi varmistettava, että aluksen päällikkö

6.1.1 on täysin pätevä johtamaan alusta,

6.1.2 on täysin perehtynyt yhtiön turvallisuusjohtamisjärjestelmään, ja

6.1.3 saa tarvittavaa tukea voidakseen hoitaa päällikön tehtävät turvallisesti.

6.2 Yhtiön olisi varmistettava, että kunkin aluksen miehistö täyttää pätevyyttä, todistuksia ja terveydentilaa koskevat kansalliset ja kansainväliset vaatimukset.

6.3 Yhtiön olisi laadittava menettelyt sen varmistamiseksi, että uusi henkilöstö ja henkilöstö, joka on siirretty turvallisuuteen ja ympäristönsuojeluun liittyviin uusiin tehtäviin, perehdytetään asianmukaisesti tehtäviinsä.

Ohjeet, jotka on olennaisen tärkeää antaa ennen merelle lähtöä, olisi yksilöitävä, dokumentoitava ja annettava.

6.4 Yhtiön olisi varmistettava, että kaikilla yhtiön turvallisuusjohtamisjärjestelmän kanssa tekemisissä olevilla henkilöstön jäsenillä on riittävät tiedot asiaankuuluvista säännöistä, määräyksistä, säännöstöistä ja ohjeista.

6.5 Yhtiön olisi luotava ja ylläpidettävä menettelyjä sellaisen koulutuksen määrittelemiseksi, jota voidaan tarvita turvallisuusjohtamisjärjestelmän tueksi, ja varmistettava, että tällaista koulutusta annetaan kaikille sitä tarvitseville henkilöille.

6.6 Yhtiön olisi luotava menettelyt, joiden avulla aluksen henkilöstö saa asiaankuuluvaa tietoa turvallisuusjohtamisjärjestelmästä työkielellään tai ymmärtämillään kielillä.

- 6.7 Yhtiön olisi varmistettava, että aluksen henkilöstö pystyy kommunikoimaan tehokkaasti hoitaessaan turvallisuusjohtamisjärjestelmään liittyviä tehtäviään.

7. ALUKSEN TOIMINTOJA KOSKEVIEN SUUNNITELMIEN LAATIMINEN

Yhtiön olisi vahvistettava menettelyt, joiden mukaisesti laaditaan aluksen turvallisuuteen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen liittyviä keskeisiä toimintoja koskevat suunnitelmat ja ohjeet sekä tarvittaessa tarkistuslistat. Niihin liittyvät erilaiset tehtävät olisi määriteltävä ja niiden hoitaminen annettava päteville henkilöstön jäsenille.

8. HÄTÄVALMIUS

- 8.1 Yhtiön olisi luotava menettelyt mahdollisten aluksella tapahtuvien hätätilanteiden yksilöimistä ja kuvaamista ja niissä toimimista varten.

- 8.2 Yhtiön olisi laadittava ohjelmia harjoituksista, joiden avulla valmistaudutaan toimimaan hätätilanteissa.

- 8.3 Turvallisuusjohtamisjärjestelmään olisi sisällyttävä toimenpiteitä, joiden avulla varmistetaan, että yhtiön organisaatio pystyy milloin tahansa reagoimaan sen aluksia kohdanneisiin vaaroihin, onnettomuuksiin ja hätätilanteisiin.

9. VAATIMUSTENVASTAISUUDESTA, ONNETTOMUUKSISTA JA VAARATILANTEISTA ILMOITTAMINEN JA NIIDEN ANALYSOINTI

- 9.1 Turvallisuusjohtamisjärjestelmään olisi sisällyttävä menettelyjä, joiden avulla varmistetaan, että vaatimustenvastaisuuksista, onnettomuuksista ja vaaratilanteista ilmoitetaan yhtiölle ja että ne tutkitaan ja analysoidaan siten, että pyritään parantamaan turvallisuutta ja edistämään ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä.

- 9.2 Yhtiön olisi luotava menettelyjä korjaavien toimien toteuttamiseksi.

10. ALUKSEN JA LAITTEISTOJEN KUNNOSSAPITO

- 10.1 Yhtiön olisi luotava menettelyjä, joiden avulla varmistetaan, että alus pidetään kunnossa asiaa koskevien sääntöjen ja määräysten ja muiden yhtiön mahdollisesti asettamien lisävaatimusten mukaisesti.

- 10.2 Näiden vaatimusten täyttämiseksi yhtiön olisi huolehdittava, että

10.2.1 tarkastukset suoritetaan asianmukaisin väliajoin,

10.2.2 kaikista vaatimustenvastaisuuksista ilmoitetaan ja niiden syyt kerrotaan, jos ne ovat tiedossa,

10.2.3 asianmukaiset korjaavat toimet toteutetaan, ja

10.2.4 tästä toiminnasta pidetään kirjaa.

- 10.3 Yhtiön olisi vahvistettava turvallisuusjohtamisjärjestelmässään menettelyt, joiden avulla voidaan määritellä sellaiset laitteet ja tekniset järjestelmät, joiden äkillinen vikaantuminen voi aiheuttaa vaaratilanteita. Turvallisuusjohtamisjärjestelmään on sisällyttävä erityisiä toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu parantamaan tällaisten laitteiden ja järjestelmien luotettavuutta. Näihin toimenpiteisiin on kuuluttava sellaisten valmiusjärjestelyjen ja laitteiden tai teknisten järjestelmien säännöllinen testaus, joita ei käytetä jatkuvasti.

- 10.4 Edellä 10.2 kohdassa mainitut tarkastukset sekä 10.3 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet olisi otettava osaksi aluksen toimintaan liittyvää kunnossapitoa ja tavanomaista käyttöä.

11. ASIAKIRJAT

- 11.1 Yhtiön olisi luotava ja ylläpidettävä menettelyjä kaikkien turvallisuusjohtamisjärjestelmän kannalta oleellisten asiakirjojen ja tietojen hallintaa varten.

- 11.2 Yhtiön olisi huolehdittava, että
- 11.2.1 voimassa olevat asiakirjat ovat saatavilla kaikissa asianmukaisissa paikoissa,
- 11.2.2 asiakirjoihin tehdyt muutokset tarkastaa ja hyväksyy siihen valtuutettu henkilö, ja
- 11.2.3 vanhentuneet asiakirjat poistetaan viipymättä.
- 11.3 Turvallisuusjohtamisjärjestelmän kuvaamisessa ja toteuttamisessa käytettäviä asiakirjoja voidaan kutsua ”turvallisuusjohtamiskäsikirjaksi”. Asiakirjat olisi säilytettävä yhtiön tarkoituksenmukaisimmaksi katsomassaan muodossa. Kussakin aluksessa olisi oltava kaikki kyseistä alusta koskevat asiakirjat.

12. YHTIÖN SUORITTAMAT TARKASTUKSET JA ARVIOINNIT

- 12.1 Yhtiön olisi tehtävä sisäisiä turvallisuustarkastuksia, jotta se voi todeta, ovatko turvallisuuteen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen liittyvät toimet turvallisuusjohtamisjärjestelmän mukaisia.
- 12.2 Yhtiön olisi määrajoin arvioitava turvallisuusjohtamisjärjestelmän toimivuutta ja tarvittaessa tarkistettava sitä yhtiön luomien menettelyjen mukaisesti.
- 12.3 Tarkastukset ja mahdolliset korjaavat toimet olisi toteutettava dokumentoituja menettelyjä noudattaen.
- 12.4 Tarkastuksia tekevän henkilöstön olisi oltava riippumatonta suhteessa tarkastettaviin alueisiin, jollei tämä ole mahdotonta yhtiön koon ja luonteen vuoksi.
- 12.5 Tarkastusten ja arviointien tulokset olisi saatettava koko kyseisestä alueesta vastaavan henkilöstön tietoon.
- 12.6 Kyseisestä alueesta vastaavan johtohenkilöstön olisi pikaisesti toteutettava toimet havaittujen puutteiden korjaamiseksi.

OSA B — TODISTUSKIRJOJEN ANTAMINEN JA TARKASTUKSET

13. TODISTUSKIRJOJEN ANTAMINEN JA MÄÄRÄAIKAiset TARKASTUKSET

- 13.1 Alusta liikennöivällä yhtiöllä olisi oltava kyseistä alusta koskeva vaatimustenmukaisuusasiakirja tai väliaikainen vaatimustenmukaisuusasiakirja 14.1 kohdan mukaisesti.
- 13.2 Hallinnon, hallinnon hyväksymän laitoksen tai hallinnon pyynnöstä yleissopimuksen jonkin toisen sopimushallituksen olisi annettava vaatimustenmukaisuusasiakirja jokaiselle tämän säännösten vaatimuksia noudattavalle yhtiölle hallinnon määäämäksi ajaksi, joka saa olla enintään viisi vuotta. Tällainen asiakirja olisi hyväksyttävä todisteeksi siitä, että yhtiö pystyy noudattamaan tämän säännösten vaatimuksia.
- 13.3 Vaatimustenmukaisuusasiakirja on voimassa ainoastaan siinä nimenomaisesti mainittujen alustyyppien osalta. Tällaisen maininnan olisi perustuttava niihin alustyyppisiin, joiden pohjalta alkutarkastus on tehty. Muita alustyyppisiä voidaan lisätä vasta sen jälkeen, kun on tarkastettu yhtiön kyky noudattaa tämän säännösten vaatimuksia, joita sovelletaan kyseisiin alustyyppisiin. Tässä yhteydessä alustyypeillä tarkoitetaan yleissopimuksen IX/1 säännössä mainittuja tyyppisiä.

- 13.4 Hallinnon, hallinnon hyväksymän laitoksen tai hallinnon pyynnöstä yleissopimuksen jonkin toisen sopimushallituksen olisi tarkastettava vaatimustenmukaisuusasiakirjan voimassaolo vuosittain kolmen kuukauden kuluessa ennen tai jälkeen vuosipäivän.
- 13.5 Hallinnon tai sen pyynnöstä asiakirjan antaneen sopimushallituksen olisi peruutettava vaatimustenmukaisuusasiakirja, jos 13.4 kohdassa vaadittua vuositarkastusta ei pyydetä tai on olemassa näyttöä merkittävästä vaatimustenvastaisuudesta suhteessa tähän säännöstöön.
- 13.5.1 Jos vaatimustenmukaisuusasiakirja peruutetaan, myös kaikki siihen liittyvät turvallisuusjohtamistodistukset ja/tai väliaikaiset turvallisuusjohtamistodistukset olisi peruutettava.
- 13.6 Vaatimustenmukaisuusasiakirjasta olisi pidettävä jäljennös aluksella, jotta aluksen päällikkö voi pyydettyä esittää sen hallinnon tai sen hyväksymän laitoksen tarkastettavaksi tai yleissopimuksen IX/6.2 säännössä tarkoitettua tarkastusta varten. Asiakirjan jäljennöksen ei tarvitse olla oikeaksi todistettu.
- 13.7 Hallinnon, hallinnon hyväksymän laitoksen tai hallinnon pyynnöstä yleissopimuksen jonkin toisen sopimushallituksen olisi annettava alukselle turvallisuusjohtamistodistus enintään viideksi vuodeksi. Ennen turvallisuusjohtamistodistuksen antamista olisi tarkastettava, että yhtiö ja sen aluksen päällystö toimivat hyväksytyyn turvallisuusjohtamisjärjestelmän mukaisesti. Tällainen todistus olisi hyväksyttävä todisteeksi siitä, että alus noudattaa tämän säännösten vaatimuksia.
- 13.8 Hallinnon, hallinnon hyväksymän laitoksen tai hallinnon pyynnöstä yleissopimuksen jonkin toisen sopimushallituksen olisi tarkastettava turvallisuusjohtamistodistuksen voimassaolo vähintään kerran. Jos turvallisuusjohtamistodistus on voimassa viisi vuotta ja tällaisia välitarkastuksia tehdään vain yksi, tarkastus olisi tehtävä turvallisuusjohtamistodistuksen toisen ja kolmannen vuosipäivän välisenä aikana.
- 13.9 Edellä olevan 13.5.1 kohdan vaatimusten lisäksi hallinnon tai sen pyynnöstä todistuksen antaneen sopimushallituksen olisi peruutettava turvallisuusjohtamistodistus, jos 13.8 kohdassa vaadittua välitarkastusta ei pyydetä tai on olemassa näyttöä merkittävästä vaatimustenvastaisuudesta suhteessa tähän säännöstöön.
- 13.10 Riippumatta 13.2 ja 13.7 kohdan vaatimuksista, jos todistuskirjojen uusintaan liittyvä tarkastus tehdään alle kolme kuukautta ennen nykyisen vaatimustenmukaisuusasiakirjan tai turvallisuusjohtamistodistuksen voimassaoloajan päättymistä, uuden vaatimustenmukaisuusasiakirjan tai uuden turvallisuusjohtamistodistuksen olisi oltava voimassa uusintatarkastuksen loppuunsaattamispäivästä alkaen ajan, joka on enintään viisi vuotta nykyisen vaatimustenmukaisuusasiakirjan tai turvallisuusjohtamistodistuksen voimassaolon päättymispäivästä.
- 13.11 Jos uusintatarkastus tehdään yli kolme kuukautta ennen nykyisen vaatimustenmukaisuusasiakirjan tai turvallisuusjohtamistodistuksen voimassaoloajan päättymistä, uuden vaatimustenmukaisuusasiakirjan tai uuden turvallisuusjohtamistodistuksen olisi oltava voimassa uusintatarkastuksen loppuunsaattamispäivästä alkaen ajan, joka on enintään viisi vuotta uusintatarkastuksen loppuunsaattamispäivästä.
14. VÄLIAIKAISET TODISTUSKIRJAT
- 14.1 Tämän säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi voidaan aluksi antaa väliaikainen vaatimustenmukaisuustodistus, kun
1. yhtiö on perustettu äskettäin, tai
 2. voimassa olevaan vaatimustenmukaisuusasiakirjaan lisätään uusia alustyyppejä, sen jälkeen kun on tarkastettu, että yhtiöllä on turvallisuusjohtamisjärjestelmä, joka täyttää tämän säännösten 1.2.3 kohdassa tarkoitettuja tavoitteita, ja sillä edellytyksellä, että yhtiö esittää suunnitelman, jonka mukaan se toteuttaa tämän säännösten kaikki vaatimukset täyttävän turvallisuusjohtamisjärjestelmän väliaikaisen vaatimustenmukaisuusasiakirjan voimassaoloaikana. Hallinnon, hallinnon hyväksymän laitoksen tai hallinnon pyynnöstä yleissopimuksen jonkin toisen sopimushallituksen olisi annettava tällainen väliaikainen vaatimustenmukaisuusasiakirja enintään 12 kuukaudeksi. Väliaikaisesta vaatimustenmukaisuusasiakirjasta olisi pidettävä jäljennös aluksella, jotta aluksen päällikkö voi pyydettyä esittää sen hallinnon tai sen hyväksymän laitoksen tarkastettavaksi tai yleissopimuksen IX/6.2 säännössä tarkoitettua tarkastusta varten. Asiakirjan jäljennöksen ei tarvitse olla oikeaksi todistettu.

- 14.2 Väliaikainen turvallisuusjohtamistodistus voidaan antaa
1. uusille aluksille luovutuksen yhteydessä,
 2. kun yhtiö ottaa vastuun sellaisen aluksen liikennöinnistä, joka on yhtiölle uusi, tai
 3. kun alus vaihtaa lippua.
- Hallinnon, hallinnon hyväksymän laitoksen tai hallinnon pyynnöstä yleissopimuksen jonkin toisen sopimushallituksen olisi annettava tällainen väliaikainen turvallisuusjohtamistodistus enintään kuudeksi kuukaudeksi.
- 14.3 Hallinto tai hallinnon pyynnöstä yleissopimuksen jokin toinen sopimushallitus voi erityistapauksissa jatkaa väliaikaisen turvallisuusjohtamistodistuksen voimassaoloaikaa enintään kuudella kuukaudella sen voimassaolon päättymispäivästä lukien.
- 14.4 Väliaikainen turvallisuusjohtamistodistus voidaan antaa sen jälkeen, kun on tarkastettu, että
1. vaatimustenmukaisuusasiakirja tai väliaikainen vaatimustenmukaisuusasiakirja koskee kyseistä alusta,
 2. yhtiön kyseiselle alukselle laatima turvallisuusjohtamisjärjestelmä sisältää tämän säännösten keskeiset vaatimukset ja se on arvioitu vaatimustenmukaisuusasiakirjan antamiseksi suoritettun tarkastuksen yhteydessä tai sitä koskeva suunnitelma on esitetty väliaikaisen vaatimustenmukaisuusasiakirjan saamiseksi,
 3. yhtiö aikoo tarkastaa aluksen kolmen kuukauden kuluessa,
 4. aluksen päällikkö ja päällystö tuntevat turvallisuusjohtamisjärjestelmän ja suunnitellut järjestelyt sen toteuttamiseksi,
 5. olennaisen tärkeiksi katsotut ohjeet on annettu ennen merelle lähtöä, ja
 6. asiaankuuluvat tiedot turvallisuusjohtamisjärjestelmästä on annettu aluksen henkilöstön työkielellä tai sen ymmärtämällä kielillä.
15. TARKASTUKSET
- 15.1 Kaikki tässä säännöstyössä vaaditut tarkastukset olisi suoritettava hallinnon hyväksymiä menettelyjä käyttäen ottaen huomioon IMO:n laatimat ohjeet ⁽¹⁾.
16. TODISTUSKIRJAMALLIT
- 16.1 Vaatimustenmukaisuusasiakirja, turvallisuusjohtamistodistus, väliaikainen vaatimustenmukaisuusasiakirja ja väliaikainen turvallisuusjohtamistodistus olisi laadittava tämän säännösten lisäyksessä annettujen mallien mukaisesti. Jos käytetty kieli on jokin muu kuin englanti tai ranska, tekstissä olisi oltava käännös toiselle näistä kielistä.
- 16.2 Edellä 13.3 kohdassa esitettyjen vaatimusten lisäksi vaatimustenmukaisuusasiakirjassa ja väliaikaisessa vaatimustenmukaisuusasiakirjassa mainitut alustyyppit voidaan hyväksyä siten, että otetaan huomioon turvallisuusjohtamisjärjestelmässä mahdollisesti kuvatut alusten toimintarajoitukset.

⁽¹⁾ Viitataan IMO:n päätöslauselmalla A.913(22) hallinnoille annettuihin ohjeisiin kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten (ISM-säännösten) täytäntöönpanosta.

Lisäys

Vaatimustenmukaisuusasiakirjan, turvallisuusjohtamistodistuksen, väliaikaisen vaatimustenmukaisuusasiakirjan ja väliaikaisen turvallisuusjohtamistodistuksen mallit

VAATIMUSTENMUKAISUUSASIAKIRJA

(Virallinen leima)

(Valtio)

Todistuskirjan numero.

Annettu

IHMISHENGEN TURVALLISUUDESTA MERELLÄ VUONNA 1974 TEHDYN KANSAINVÄLISEN YLEISSOPIMUKSEN, sellaisena kuin se on muutettuna, määräysten nojalla

hallituksen valtuuttamana.....

(valtion nimi)

(valtuutettu henkilö tai laitos)

Yhtiön nimi ja osoite:

(katso ISM-säännösten 1.1.2 kohta)

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ yhtiön turvallisuusjohtamisjärjestelmä on tarkastettu ja että se täyttää alusten turvallista toimintaa sekä ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten (ISM-säännösten) vaatimukset seuraavien alustyyppien osalta (tarpeeton yliviivataan):

Matkustaja-alus

Suurnopeusmatkustaja-alus

Suurnopeuslastialus

Irtolastialus

Öljysäiliöalus

Kemikaalisäiliöalus

Kaasusäiliöalus

Rannikon ulkopuolella toimiva liikkuva porausyksikkö

Muu lastialus

Tämä vaatimustenmukaisuusasiakirja on voimassa..... asti edellyttäen, että sen pätevyys tarkastetaan määräajoin.

Annettu

(Asiakirjan antamispäikka)

Antamispäivä

(Asiakirjan antavan asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen
allekirjoitus)

(Asiakirjan antavan viranomaisen sinetti tai leima)

Todistuskirjan numero

VUOSITARKASTUKSEN HYVÄKSYNTÄ

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ yleissopimuksen IX luvun 6.1 säännön ja ISM-säännösten 13.4 kohdan mukaisessa määräaikaistarkastuksessa turvallisuusjohtamisjärjestelmän on todettu täyttävän ISM-säännösten vaatimukset

ENSIMMÄINEN VUOSITARKASTUS

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

TOINEN VUOSITARKASTUS

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

KOLMAS VUOSITARKASTUS

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

NELJÄS VUOSITARKASTUS

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

TURVALLISUUSJOHTAMISTODISTUS

(Virallinen leima)

(Valtio)

Todistuskirjan numero

Annettu

IHMISHENGEN TURVALLISUUDESTA MERELLÄ VUONNA 1974 TEHDYN KANSAINVÄLISEN YLEISSOPIMUKSEN, sellaisena kuin se on muutettuna, määräysten nojalla

hallituksen valtuuttamana.....
(valtion nimi)

.....
(valtuutettu henkilö tai laitos)

Aluksen nimi:

Rekisterinumero tai tunnuskirjaimet:.....

Rekisteröintisatama:

Alustyyppi (*):

Bruttovetoisuus:

IMO-numero:

Yhtiön nimi ja osoite:
(katso ISM-säännöstön 1.1.2 kohta)

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ aluksen turvallisuusjohtamisjärjestelmä on tarkastettu ja että se täyttää alusten turvallista toimintaa sekä ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännöstön (ISM-säännöstön) vaatimukset. Lisäksi on tarkastettu, että yhtiön vaatimustenmukaisuusasiakirja pätee tähän alustyyppiin

Tämä turvallisuusjohtamistodistus on voimassa asti edellyttäen, että sen pätevyys tarkastetaan määräajoin ja vaatimustenmukaisuusasiakirja on edelleen voimassa.

Annettu
(Asiakirjan antamipaikka)

Antamispäivä

(Asiakirjan antavan asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

(Asiakirjan antavan viranomaisen sinetti tai leima)

(*) Alustyyppi valitaan seuraavista: matkustaja-alus, suurnopeusmatkustaja-alus, suurnopeuslastialus, irtolastialus, öljysäiliöalus, kemikaalisäiliöalus, kaasusäiliöalus, rannikon ulkopuolella toimiva liikkuva porausyksikkö, muu lastialus

Todistuskirjan numero

VÄLITARKASTUKSEN HYVÄKSYNTÄ JA (TARVITTAESSA) LISÄTARKASTUKSEN HYVÄKSYNTÄ

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ yleissopimuksen IX luvun 6.1 säännön ja ISM-säännösten 13.8 kohdan mukaisessa määräaikaistarkastuksessa turvallisuusjohtamisjärjestelmän on todettu täyttävän ISM-säännösten vaatimukset.

VÄLITARKASTUS

(tehtävä toisen ja kolmannen vuosipäivän välillä)

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

LISÄTARKASTUS (*)

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

LISÄTARKASTUS (*)

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

LISÄTARKASTUS (*)

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

(*) Tarvittaessa. Katso hallinnoille annetut ohjeet kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten (ISM-säännösten) täytäntöönpanosta, 3.4.1 kohta (päätöslauselma A.913 (22)).

VÄLIAIKAINEN VAATIMUSTENMUKAISUUSASIAKIRJA

(Virallinen leima)

(Valtio)

Todistuskirjan numero

Annettu

IHMISHENGEN TURVALLISUUDESTA MERELLÄ VUONNA 1974 TEHDYN KANSAINVÄLISEN YLEISSOPIMUKSEN, sellaisena kuin se on muutettuna, määräysten nojalla

hallituksen valtuuttamana.....
(valtion nimi)

.....
(valtuutettu henkilö tai laitos)

Yhtiön nimi ja osoite:

.....
(katso ISM-säännösten 1.1.2 kohta)

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ yhtiön turvallisuusjohtamisjärjestelmän on todettu vastaavan alusten turvallista toimintaa sekä ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten (ISM-säännösten) 1.2.3 kohdan tavoitteita seuraavien alustyyppien osalta (tarpeeton yliviivataan):

Matkustaja-alus

Suurnopeusmatkustaja-alus

Suurnopeuslastialus

Irtolastialus

Öljysäiliöalus

Kemikaalisäiliöalus

Kaasusäiliöalus

Rannikon ulkopuolella toimiva liikkuva porausyksikkö

Muu lastialus

Tämä väliaikainen vaatimustenmukaisuusasiakirja on voimassa ... asti

Annettu
(Asiakirjan antamispaikka)

Antamispäivä:

(Asiakirjan antavan asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen
allekirjoitus)

(Asiakirjan antavan viranomaisen sinetti tai leima)

VÄLIAIKAINEN TURVALLISUUSJOHTAMISTODISTUS

(Virallinen leima)

(Valtio)

Todistuskirjan numero

Annettu

IHMISHENGEN TURVALLISUUDESTA MERELLÄ VUONNA 1974 TEHDYN KANSAINVÄLISEN YLEISSOPIMUKSEN, sellaisena kuin se on muutettuna, määräysten nojalla

hallituksen valtuuttamana
(valtion nimi)

.....
(valtuutettu henkilö tai laitos)

Aluksen nimi:

Rekisterinumero tai tunnuskirjaimet:

Rekisteröintiasatama:

Alustyyppi (*):

Bruttovetoisuus:

IMO-numero:

Yhtiön nimi ja osoite:
(katso ISM-säännösten 1.1.2 kohta)

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ ISM-säännösten 14.4 kohdan vaatimukset on täytetty ja että yhtiön vaatimustenmukaisuusasiakirja / väliaikainen vaatimustenmukaisuusasiakirja (**) koskee tätä alusta.

Tämä väliaikainen turvallisuusjohtamistodistus on voimassa..... asti edellyttäen, että vaatimustenmukaisuusasiakirja / väliaikainen vaatimustenmukaisuusasiakirja (**) on edelleen voimassa

Annettu
(Asiakirjan antamispaikka)

Antamispäivä:

(Asiakirjan antavan asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

(Asiakirjan antavan viranomaisen sinetti tai leima)

(*) Alustyyppi valitaan seuraavista: matkustaja-alus, suurnopeusmatkustaja-alus, suurnopeuslastialus, irtolastialus, öljysäiliöalus, kemikaalisäiliöalus, kaasusäiliöalus, rannikon ulkopuolella toimiva liikkuva porausyksikkö, muu lastialus

(**) Tarpeeton yliviivataan.

Todistuskirjan numero

Tämän väliaikaisen turvallisuusjohtamistodistuksen voimassaoloaikaa jatketaan ... asti.

Jatkamispäivä:

(Voimassaoloaikaa jatkavan asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

(Asiakirjan antavan viranomaisen sinetti tai leima)

LIITE II

HALLINNOILLE TARKOITETUT SÄÄNNÖKSET KANSAINVÄLISEN TURVALLISUUSJOHTAMISSÄÄNNÖSTÖN (ISM-SÄÄNNÖSTÖN) TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA

OSA A — YLEISET SÄÄNNÖKSET

OSA B — TODISTUSKIRJOJEN ANTAMINEN JA VAATIMUKSET

2. TODISTUSKIRJOJEN ANTAMINEN
3. TARKASTAJIA KOSKEVAT VAATIMUKSET
4. TARKASTAJIEN PÄTEVYYSVAATIMUKSET
5. VAATIMUSTENMUKAISUUSASIAKIRJOJEN JA TURVALLISUUSJOHTAMISTODISTUSTEN MALLIT

OSA A — YLEISET SÄÄNNÖKSET

- 1.1 Suorittaessaan ISM-säännöstön vaatimusten mukaisia tarkastuksia ja antaessaan kyseisten vaatimusten mukaisia todistuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville aluksille jäsenvaltioiden on noudatettava tämän osaston osassa B esitettyjä vaatimuksia.
- 1.2 Jäsenvaltioiden on myös otettava asianmukaisesti huomioon IMon 29 päivänä marraskuuta 2001 antamalla päätöslauselmalla A.913 (22) hyväksymät tarkistettujen hallinnoille annetut ohjeet kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännöstön (ISM-säännöstön) täytäntöönpanosta siltä osin kuin tämän osaston osa B ei niitä kata.

OSA B — TODISTUSKIRJOJEN ANTAMINEN JA VAATIMUKSET

2. Todistuskirjojen antaminen
 - 2.1 Kun yhtiöille annetaan vaatimustenmukaisuusasiakirjoja ja kullekin alukselle turvallisuusjohtamistodistuksia, on otettava huomioon seuraavat säännökset.
 - 2.2 Todistuskirjojen antaminen sisältää yleensä seuraavat vaiheet:
 1. alkutarkastus,
 2. vuosi- tai välitarkastus,
 3. todistuskirjan uusintaa koskeva tarkastus, ja
 4. lisätarkastus.Tarkastukset tehdään pyynnöstä, jonka yhtiö osoittaa hallinnolle tai hallinnon puolesta toimivalle hyväksytylle laitokselle.
 - 2.3 Tarkastuksiin sisältyy turvallisuusjohtamistarkastus.
 - 2.4 Tarkastuksen tekijäksi on nimettävä johtava tarkastaja ja tarvittaessa tarkastusryhmä.
 - 2.5 Johtavaksi tarkastajaksi nimetyn henkilön on pidettävä yhteyttä yhtiöön ja laadittava tarkastussuunnitelma.
 - 2.6 Johtavan tarkastajan johdolla on laadittava tarkastuskertomus, jonka oikeellisuudesta ja kattavuudesta johtava tarkastaja vastaa.
 - 2.7 Tarkastuskertomuksessa on oltava tarkastussuunnitelma, tiedot tarkastusryhmän jäsenistä, tarkastuspäivät, tiedot yhtiöstä, merkinnät mahdollisista havainnoista ja vaatimustenvastaisuuksista sekä havainnot siitä, miten tehokkaasti turvallisuusjohtamisjärjestelmä vastaa määriteltyjä tavoitteita.

3. Tarkastajia koskevat vaatimukset
- 3.1 ISM-säännösten vaatimusten noudattamista tarkastavilla tarkastajilla tai tarkastusryhmällä on oltava pätevyys seuraavissa asioissa:
 1. sen varmistaminen, että kullakin yhtiön liikennöimällä alustyyppillä noudatetaan sääntöjä ja määräyksiä, mukaan luettuna lupakirjojen antaminen merenkulkijoille,
 2. merenkulun todistusten antamiseen liittyvät hyväksyntä-, katsastus- ja todistusten antamistehtävät,
 3. perehtyneisyys toimintaohjeisiin, jotka on otettava huomioon ISM-säännöstyössä vaaditussa turvallisuusjohtamisjärjestelmässä, ja
 4. käytännön kokemus aluksen toiminnasta.
- 3.2 Kun ISM-säännösten vaatimusten noudattamista tarkastetaan, on varmistettava, että konsultointipalveluja tarjoava henkilöstö ja todistuksen antamisessa mukana oleva henkilöstö ovat toisistaan riippumattomia.
4. Tarkastajien pätevyysvaatimukset
- 4.1 Peruspätevyys tarkastusten suorittamiseen
 - 4.1.1 Henkilöstön, jonka on määrä osallistua ISM-säännösten vaatimusten noudattamisen tarkastamiseen, on täytettävä tarkastajia koskevat vähimmäisvaatimukset, joista säädetään direktiivin 95/21/EY liitteessä VII olevassa 2 kohdassa.
 - 4.1.2 Heillä on oltava koulutus, joka takaa riittävän pätevyyden ja riittävät taidot ISM-säännösten vaatimusten noudattamisen tarkastamiseen erityisesti seuraavilta osin:
 - a) ISM-säännösten tuntemus ja ymmärtäminen,
 - b) pakolliset säännöt ja määräykset,
 - c) toimintaohjeet, jotka yhtiöiden on ISM-säännösten mukaisesti otettava huomioon,
 - d) tutkimuksiin, kysymysten esittämiseen, arviointiin ja raportointiin liittyvät tekniikat,
 - e) turvallisuusjohtamisen tekniset tai toimintaan liittyvät näkökohdat,
 - f) alusliikenteen ja aluksen toimintojen perustuntemus, ja
 - g) osallistuminen vähintään yhteen merenkulkuun liittyvän johtamisjärjestelmän tarkastukseen.
- 4.2 Pätevyys alkutarkastuksen ja todistuskirjan uusintaa koskevan tarkastuksen suorittamiseen
 - 4.2.1 Jotta henkilöstö, jonka on määrä suorittaa alkutarkastus tai uusintatarkastus vaatimustenmukaisuusasiakirjaa tai turvallisuusjohtamistodistusta varten, voisi kaikilta osin arvioida, täyttääkö yhtiö tai alustyyppi kaikki ISM-säännösten vaatimukset, henkilöstöllä on edellä mainitun peruspätevyyden lisäksi oltava pätevyys
 - a) määrittää, ovatko turvallisuusjohtamisjärjestelmän osatekijät ISM-säännösten mukaisia,
 - b) määrittää lakisääteisten tarkastusten ja luokituskatsastusten pöytäkirjojen perusteella, kuinka tehokkaasti yhtiön tai kunkin alustyyppin turvallisuusjohtamisjärjestelmällä taataan sääntöjen ja määräysten noudattaminen,
 - c) arvioida, miten tehokkaasti turvallisuusjohtamisjärjestelmällä taataan sellaisten sääntöjen ja määräysten noudattaminen, jotka eivät kuulu lakisääteisten tarkastusten ja luokituskatsastusten soveltamisalaan, ja mahdollistetaan näiden sääntöjen ja määräysten noudattamisen tarkastaminen, ja
 - d) arvioida, onko IMO:n, hallintojen, luokituslaitosten ja merenkulkualan järjestöjen suosittelemat turvallisuuskäytännöt otettu huomioon.
 - 4.2.2 Pätevyysvaatimusten täyttämiseksi voidaan muodostaa ryhmiä, joilla yhdessä on tarvittava pätevyys.

5. Vaatimustenmukaisuusasiakirjojen ja turvallisuusjohtamistodistusten mallit

Jos alukset liikennöivät ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden on käytettävä joko ISM-säännösten liitteinä olevia mallilomakkeita tai jäljempänä olevien mallien mukaisesti laadittuja vaatimustenmukaisuusasiakirjoja, turvallisuusjohtamistodistuksia, väliaikaisia vaatimustenmukaisuusasiakirjoja ja väliaikaisia turvallisuusjohtamistodistuksia.

Jos sovelletaan 7 artiklan 1 kohdassa ja soveltuissa tapauksissa 7 artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta, myönnettävä todistus on erilainen kuin edellä tarkoitettu, ja siinä on selvästi ilmoitettava poikkeuksen myöntämisestä tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan ja soveltuissa tapauksissa 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Todistuksen on sisällettävä myös sovellettavat toiminnalliset rajoitukset.

VAATIMUSTENMUKAISUUSASIAKIRJA

(Virallinen leima)

(Valtio)

Todistuskirjan numero

Annettu [IHMISHENGEN TURVALLISUUDESTA MERELLÄ VUONNA 1974 TEHDYN KANSAINVÄLISEN YLEISSOPIMUKSEN, sellaisena kuin se on muutettuna, määräysten ja (*) ISM-säännösten täytäntöönpanosta yhteisössä annetun asetuksen (EY N:o. .../... säännösten nojalla

hallituksen valtuuttamana

(valtion nimi)

(valtuutettu henkilö tai laitos)

Yhtiön nimi ja osoite:

(katso asetuksen (EY) N:o .../...) liitteen I osan A kohta 1.1.2

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ yhtiön turvallisuusjohtamisjärjestelmä on tarkastettu ja että se täyttää alusten turvallista toimintaa sekä ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten (ISM-säännösten) vaatimukset seuraavien alustyyppien osalta (tarpeeton yliviivataan):

Matkustaja-alus

Suurnopeusmatkustaja-alus

Suurnopeuslastialus

Irtolastialu

Öljysäiliöalus

Kemikaalisäiliöalus

Kaasusäiliöalus

Rannikon ulkopuolella toimiva liikkuva porausyksikkö

Muu lastialus

Ro-ro-matkustaja-alus

Tämä vaatimustenmukaisuusasiakirja on voimassa..... asti edellyttäen, että sen pätevyys tarkastetaan määräajoin.

Annettu:

(Asiakirjan antamispaikka)

Antamispäivä:

(Asiakirjan antavan asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

(Asiakirjan antavan viranomaisen sinetti tai leima)

(*) Voidaan poistaa, jos kyse on ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa liikennöivistä aluksista.

Todistuskirjan numero.

VUOSITARKASTUKSEN HYVÄKSYNTÄ

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ [yleissopimuksen IX luvun 6.1 säännön ja ISM-säännösten 13.4 kohdan ja (*) ISM-säännösten täytäntöönpanosta yhteisössä annetun asetuksen (EY) N:o. .../... 6 artiklan mukaisessa määräaikaistarkastuksessa turvallisuusjohtamisjärjestelmän on todettu täyttävän ISM-säännösten vaatimukset.

ENSIMMÄINEN VUOSITARKASTUS

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

TOINEN VUOSITARKASTUS

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

KOLMAS VUOSITARKASTUS

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

NELJÄS VUOSITARKASTUS

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

(*) Voidaan poistaa, jos kyse on ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa liikennöivistä aluksista.

TURVALLISUUSJOHTAMISTODISTUS

(Virallinen leima)

(Valtio)

Todistuskirjan numero

Annettu [IHMISHENGEN TURVALLISUUDESTA MERELLÄ VUONNA 1974 TEHDYN KANSAINVÄLISEN YLEISSOPIMUKSEN, sellaisena kuin se on muutettuna, määräysten ja (*) ISM-säännösten täytäntöönpanosta yhteisössä annetun asetuksen (EY) N:o .../... säännösten nojalla

hallituksen valtuuttamana
(valtion nimi)

.....
(valtuutettu henkilö tai laitos)

Aluksen nimi:

Rekisterinumero tai tunnuskirjaimet:

Rekisteröintipaikka:

Alustyyppi (**):

Bruttovetoisuus:

IMO-numero:

Yhtiön nimi ja osoite:
(katso asetuksen (EY) N:o/... liitteen I osan A kohta 1.1.2)

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ aluksen turvallisuusjohtamisjärjestelmä on tarkastettu ja että se täyttää alusten turvallista toimintaa sekä ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten (ISM-säännösten) vaatimukset. Lisäksi on tarkastettu, että yhtiön vaatimustenmukaisuusasiakirja pätee tähän alustyyppiin

Tämä turvallisuusjohtamistodistus on voimassa asti edellyttäen, että sen pätevyys tarkastetaan määräajoin ja vaatimustenmukaisuusasiakirja on edelleen voimassa.

Annettu:
(Asiakirjan antamispaikka)

Antamispäivä:

(Asiakirjan antavan asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

(Asiakirjan antavan viranomaisen sinetti tai leima)

(*) Voidaan poistaa, jos kyse on ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa liikennöivistä aluksista.

(**) Alustyyppi valitaan seuraavista: matkustaja-alus, suurnopeusmatkustaja-alus, suurnopeuslastialus, irtolastialus, öljysäiliöalus, kemikaalisäiliöalus, kaasusäiliöalus, rannikon ulkopuolella toimiva liikkuva porausyksikkö, muu lastialus, ro-ro-matkustaja-alus.

Todistuskirjan numero

VÄLITARKASTUKSEN HYVÄKSYNTÄ JA (TARVITTAESSA) LISÄTARKASTUKSEN HYVÄKSYNTÄ

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ [yleissopimuksen IX luvun 6.1 säännön ja ISM-säännösten 13.8 kohdan ja] (*)ISM-säännösten täytäntöönpanosta yhteisössä annetun asetuksen (EY) N:o...../... 6 artiklan mukaisessa määräaikaistarkastuksessa turvallisuusjohtamisjärjestelmän on todettu täyttävän ISM-säännösten vaatimukset.

VÄLITARKASTUS

(tehtävä toisen ja kolmannen vuosipäivän välillä)

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

LISÄTARKASTUS (**)

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

LISÄTARKASTUS (**)

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

LISÄTARKASTUS (**)

Allekirjoitus:
(Valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päiväys:

(*) Voidaan poistaa, jos kyse on ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa liikennöivistä aluksista.

(**) Soveltuvissa tapauksissa. Viitataan ISM-säännösten kohtaan 13.8 ja kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten (ISM-säännösten) täytäntöönpanoa varten hallinnoille annettujen ohjeiden kohtaan 3.4.1 (päättölauselma A.913(22)).

VÄLIAIKAINEN VAATIMUSTENMUKAISUUSASIAKIRJA

(Virallinen leima)

(Valto)

Todistuskirjan numero

Annettu [IHMISHENGEN TURVALLISUUDESTA MERELLÄ VUONNA 1974 TEHDYN KANSAINVÄLISEN YLEISSOPIMUKSEN, sellaisena kuin se on muutettuna, määräysten ja (*) SM-säännösten täytäntöönpanosta yhteisössä annetun asetuksen (EY) N:o .../... säännösten nojalla

hallituksen valtuuttamana
(valtion nimi)

.....
(valtuutettu henkilö tai laitos)

Yhtiön nimi ja osoite:

.....
(katso asetuksen (EY) N:o .../... liitteen I osan A kohta 1.1.2)

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ yhtiön turvallisuusjohtamisjärjestelmän on katsottu vastaavan asetuksen (EY) N:o .../... liitteen I osan A kohdan 1.2.3 tavoitteita seuraavien alustyyppien osalta (tarpeeton yliviivataan):

Matkustaja-alus

Suurnopeusmatkustaja-alus

Suurnopeuslastialus

Irtolastialus

Öljysäiliöalus

Kemikaalisäiliöalus

Kaasusäiliöalus

Rannikon ulkopuolella toimiva liikkuva porausyksikkö

Muu lastialus

Ro-ro-matkustaja-alus

Tämä väliaikainen vaatimustenmukaisuusasiakirja on voimassa asti.

Annettu:
(Asiakirjan antamispäivä)

Antamispäivä:

(Asiakirjan antavan asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen
allekirjoitus)

(Asiakirjan antavan viranomaisen sinetti tai leima)

(*) Voidaan poistaa, jos kyse on ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa liikennöivistä aluksista.

VÄLIAIKAINEN TURVALLISUUSJOHTAMISTODISTUS

(Virallinen leima)

(Valtio)

Todistuskirjan numero

Annettu [IHMISHENGEN TURVALLISUUDESTA MERELLÄ VUONNA 1974 TEHDYN KANSAINVÄLISEN YLEISSOPIMUKSEN, sellaisena kuin se on muutettuna, määräysten ja] (*) ISM-säännösten täytäntöönpanosta yhteisössä annetun asetuksen (EY) N:o. .../... säännösten nojalla

hallituksen valtuuttamana
(valtion nimi)

.....
(valtuutettu henkilö tai laitos)

Aluksen nimi:

Rekisterinumero tai tunnuskirjaimet:

Rekisteröintisatama:

Alustyyppi (**):

Bruttoveloisuus:

IMO-numero:

Yhtiön nimi ja osoite:

(katso asetuksen (EY) N:o .../... iitteen I osan A kohta 1.1.2)

TÄLLÄ ASIAKIRJALLA TODISTETAAN, ETTÄ asetuksen (EY) N:o .../... iitteen I osan A kohdan 14.4 vaatimukset on täytetty ja että yhtiön vaatimustenmukaisuusasiakirja / väliaikainen vaatimustenmukaisuusasiakirja (*) oskee tätä alusta.

Tämä väliaikainen turvallisuusjohtamistodistus on voimassa..... asti edellyttäen, että vaatimustenmukaisuusasiakirja / väliaikainen vaatimustenmukaisuusasiakirja (***) on edelleen voimassa

Annettu:

(Asiakirjan antamipaikka)

Antamispäivä:

(Asiakirjan antavan asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

(Asiakirjan antavan viranomaisen sinetti tai leima)

(*) Voidaan poistaa, jos kyse on ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa liikennöivistä aluksista.

(**) Alustyyppi valitaan seuraavista: matkustaja-alus, suumoisuusmatkustaja-alus, suumoisuuslastialus, irtolastialus, öljysäiliöalus, kemikaalisäiliöalus, kaasusäiliöalus, rannikon ulkopuolella toimiva liikkuva porausyksikkö, muu lastialus, ro-ro-matkustaja-alus.

Todistuskirjan numero

Tämän väliaikaisen turvallisuusjohtamistodistuksen voimassaoloaikaa jatketaan asti

Jatkamispäivä:

(Voimassaoloaikaa jatkavan asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

(Asiakirjan antavan viranomaisen sinetti tai leima)

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Neuvosto pääsi yhteispäätösmenettelyn (EY:n perustamissopimuksen 251 artikla) puitteissa 9 päivänä joulukuuta 2004 poliittiseen yhteisymmärrykseen ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten täytäntöönpanosta yhteisössä ⁽¹⁾. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 18 päivänä heinäkuuta 2005 lingvistijuristien tarkistettua tekstiä.

Euroopan parlamentti hyväksyi ensimmäisen käsittelyn lausunnossaan 10 päivänä maaliskuuta 2004 komission ehdotuksen tarkistuksilla ⁽²⁾. Kantaansa muodostaessaan neuvosto otti huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.

Tämän asetuksen tarkoituksena on korvata neuvoston asetus (EY) N:o 3051/95 ja laajentaa sen soveltamisalaa, jotta parannettaisiin turvallisuusjohtamista, turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä. ISM-säännöstöä sovelletaan kaikkiin jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtiviin aluksiin, jotka liikennöivät kansainvälisillä ja kotimaanmatkoilla, sekä kaikkiin SOLAS-yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluviin aluksiin, jotka liikennöivät yksinomaan kotimaanmatkoilla tai yhteisön jäsenvaltioiden satamista tai satamiin säännöllisessä alusliikenteessä.

II YHTEISEN KANNAN TARKASTELU

Kansainvälinen merenkulkujärjestö IMO hyväksyi vuonna 1993 laivojen turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan kansainvälisen johtamissäännösten, niin sanotun ISM-säännösten, osana ihmishengen turvallisuudesta merellä tehtyä kansainvälistä SOLAS-yleissopimusta, edistääkseen laajakantoisen turvallisuuskulttuurin ja ympäristötietoisuuden kehittämistä meriliikennettä harjoittavissa yhtiöissä ja alusten miehistöjen keskuudessa. Säännöstössä annetaan yhtiöille suuntaviivoja laivojen johtamista ja toimintaa varten.

Estonian traagisen onnettomuuden vuoksi yhteisö nopeutti ISM-säännösten käyttöönottoa antamalla asetuksen (EY) N:o 3051/95, jota sovelletaan yhteisön sisällä kansainvälisillä ja kotimaanmatkoilla liikennöiviin ro-ro-matkustaja-aluksiin.

Neuvosto kannattaa joulukuussa 2003 annetussa komission ehdotuksessa vahvistettua periaatetta, jonka mukaan asetus (EY) N:o 3051/95 korvattaisiin uudella tekstillä, joka velvoittaisi kaikki SOLAS-yleissopimuksen IX luvussa tarkoitetut yhtiöt ja alukset soveltamaan ISM-säännöstöä, ottaen myös huomioon, että säännöstö muuttui kansainvälisesti pakolliseksi vuonna 2002. Neuvosto on yhtä mieltä siitä, että uusi asetus helpottaa säännösten asianmukaista, tiukkaa ja yhdenmukaista täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa.

Neuvosto katsoi, että kansainvälisten säännösten ottamiseksi huomioon asianmukaisella tavalla asetuksen on mentävä komission ehdotusta pidemmälle, kuten jäljempänä osoitetaan.

Neuvosto toteaa, että olisi loogista laajentaa seuraavaksi asetuksen soveltamisala kattamaan jonkin jäsenvaltion lipun alla kotimaanmatkoilla purjehtivat alukset sekä lippuvaltiosta riippumatta alukset, jotka liikennöivät yksinomaan kotimaanmatkoilla tai säännöllisessä alusliikenteessä jäsenvaltioiden satamiin tai satamista. Suhteellisuuden vuoksi alle 5 mailin etäisyydellä rannikosta liikennöivät muut matkustaja-alukset kuin ro-ro-matkustaja-alukset sekä ISM-säännösten mukaisesti sellaiset muut lastialukset ja rannikon ulkopuolella toimivat liikkuvat porausyksiköt, joiden bruttovetoisuus on alle 500 tonnia, jäävät soveltamisalan ulkopuolelle.

Selkeän ja täsmällisen lainsäädännön varmistamiseksi määritelmiä on täydennetty, ja ne on tarvittaessa mukautettu nykyisiin kansainvälisiin välineisiin siten, että niissä otetaan huomioon suurnopeusalukset, vedenalaiset matkustaja-alukset, ro-ro-matkustaja-alukset ja rannikon ulkopuolella toimivat liikkuvat porausyksiköt sekä bruttovetoisuuden mittaamiseen liittyvät erityisreitit.

⁽¹⁾ Komissio esitti ehdotuksensa 11. joulukuuta 2003.

⁽²⁾ EUVL C 102 E, 28.4.2004, s. 565.

⁽³⁾ EUVL C 302, 7.12.2004, s. 20.

⁽⁴⁾ Alueiden komitea ei ole vielä antanut lausuntoa.

Neuvoston mielestä yhteisön lainsäädäntö, jolla pannaan täytäntöön kansainvälisiä oikeusvälineitä, tulisi mukauttaa mahdollisimman laajalti kyseisiin välineisiin. Aluksille ja niitä liikennöiville yhtiöille myönnettävien asiakirjojen (yhdenmukaisuusasiakirja, väliaikainen yhdenmukaisuusasiakirja, turvallisuusjohtamistodistus sekä väliaikainen turvallisuusjohtamistodistus) voimassaoloa koskevat säännökset vastaavat näin ollen ISM-säännöstöä, jonka mukaisesti voimassaoloaika on enintään viisi vuotta myöntämispäivästä.

ISM-säännösten noudattamista koskevan periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden on hyväksyttävä kyseiset asiakirjat, jos ne on myöntänyt jonkin toisen jäsenvaltion hallinto tai kyseisen hallinnon puolesta direktiivissä 94/57/EY tarkoitettu hyväksytty laitos, tai jos ne on myöntänyt kolmannen maan hallinto tai ne on myönnetty tämän puolesta. Jälkimmäisessä tapauksessa jäsenvaltioiden on säännöllisessä alusliikenteessä toimivien alusten osalta tarkistettava asianmukaisin keinoin, että asiakirjat ovat ISM-säännösten mukaisia.

Neuvosto katsoo, että laajennettaessa asetuksen soveltamisala kattamaan kotimaanmatkat on otettava huomioon, että tilanteet saattavat poiketa toisistaan eri jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi asetuksessa säädetään mahdollisuudesta poikkeusjärjestelyihin siinä tapauksessa, että jäsenvaltio katsoo tiettyjen IMS-säännösten kohtien noudattamisen aiheuttavan yhtiöille käytännön vaikeuksia joidenkin kyseisessä jäsenvaltiossa yksinomaan kotimaanmatkoilla liikennöivien alusten tai alustyyppien osalta. Tämän poikkeusmenettelyn mukaan kyseisten jäsenvaltioiden on otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla taataan säännösten tavoitteiden toteutuminen vastaavalla tavalla, ilmoitettava komissiolle poikkeusmenettelystä sekä julkistettava toteutettavat toimenpiteet. Tällöin alukselle ja yhtiölle poikkeusta sovellettaessa myönnettävät todistukset poikkeavat asetuksen liitteen I ja II lomakkeista, niistä käy selkeästi ilmi, että poikkeus on myönnetty asetuksen mukaisesti, ja niissä ilmoitetaan sovellettavat toiminnalliset rajoitukset.

Lopuksi yhteiseen kantaan on tehty joukko pääasiassa teknisiä muutoksia, jotka ovat tarpeen, jotta uusi teksti olisi yhdenmukainen nykyisen yhteisön lainsäädännön kanssa.
